

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молишвени дом у Украјини
- 5 Божја црква кроз векове
- 10 Божја црква у последњим данима
- 15 Божја намера за Његову цркву
- 20 Мисија цркве
- 25 Циљ евангелизирања
- 30 Прилог прве суботе:
За мисије широм светља
- 31 Христос у средишту поруке
- 36 Христово утеловљење
- 41 Христова праведност
- 46 Христова помирујућа смрт (I)
- 51 Прилог прве суботе:
За Молишвени дом у Подгорици
- 52 Христова помирујућа смрт (II)
- 57 Христово васкрсење
- 62 Христово вазнесење
- 67 Христова свештеничка служба
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСII

Број 2

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Излази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Стеван Тодоровић

Лектор:
Тајјана Лукић

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа: Бирограф, Земун

Предговор

"Заједница је оруђе које је Бог наменио спасавању људи. Она је организована ради службе и њена је мисија да објављује Јеванђеље свету. Божја је намера од самог почетка да свет посредством Заједнице спозна савршенство Његове доброте, милости и моћи. Чланови Заједнице, које је он позвао из таме 'к чудном видјелу своме', морају одражавати Његову славу." – *Дела айосиџола*, 5.

Божја слава, Његов карактер, у потпуности се открио када је Он послао свог јединородног Сина да нас искупи од проклетства греха. Тим чином је Бог показао своју љубав према нама. У данашње време, када свет не познаје ту љубав, цркви је поверена дужност да је открива. Преко чланова цркве, преко људи који су примили поруку спасења и који су њоме преобразени, свету треба да буде откривен Божји карактер љубави. Али да бисмо ту љубав преносили другима, морамо је прво разумети. Ова серија лекција на првом месту бави се разматрањем сврхе и мисије цркве кроз векове, указује на разлог за евангелизирање, и на крају анализира средишњу тему поруке Јеванђеља – Исуса Христа, и то распетога.

"На Христовом крсту истакнута је порука Јеванђеља. Сада ми имамо поруку: "Где Јагње Божје које узео је на се гријехе свијета!" Хоће ли чланови наше Заједнице да своје очи држе стално управљене на распетог и васкрслог Спаситеља, у којем су усредсређене све наше наде на вечни живот? То је наша порука, наш аргуменат, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују - нада за сваког верника. Ако успемо да у срцу људи пробудимо интересовање како би они усмерили свој поглед на Христа, ми се потом можемо повући и замолити их да само наставе да усмеравају свој поглед ка Јагњету Божјем." – *Коментари библијских ѿексиџова*, 725.

"Тежиште наше вести треба да буду Христов живот и Његова мисија. Размишљајмо дубоко о понижењу, самоодрицању, кротости и понизности Христовој, како би поносита и себична срца могла увидети разлику између себе и Узора, и постати понизна." – *The Review and Herald, September 11, 1888*.

Наша је молитва да вас ове лекције надахну љубављу која ће вас нагнати да ову вест поделите са целим светом.

Генерална конференција, одсек за субџиџну школу

Субота, 2. април, 2016.

Прилоз њрве субоше у месецу за цркву у Коломији, Украјина

Украјина је источноевропска држава која се граничи са Русијом на истоку и североистоку, Белорусијом на северозападу, Пољском и Словачком на западу, Мађарском, Румунијом и Молдавијом на југозападу, односно Црним и Азовским морем на југу и југоистоку. Коломија се налази у Ивано-Франкивској области, врло живописном делу Украјине. Предивне планине, травнате долине, реке бистре воде и природни минерални извори привлаче туристе из целе Украјине и околних европских држава.

Реформни покрет овде је отпочео четрдесетих година XX века. У разним деловима овог региона, верници Реформног покрета сведочили су својим речима и животом о светлости поруке трећег анђела. Такво је било дело за време комунистичког режима. Деведесетих година XX века верници у Коломији почели су се скупљати код брата који је великодушно понудио свој стан на коришћење у Божјем делу након што је прихватио вест Реформног покрета. У другим градовима и селима јавно су одржаване евангелизације и здравствено-мисионски програми. Године су пролазиле, а мала група верника у Коломији усрдно се молила за духовно пробуђење. На своје молитве добили су одговор. Нови посетиоци су долазили на састанке, а пре неколико година две младе породице са својом децом придружиле су се нашој цркви у овом граду. Састанци се и даље одржавају у овом једнособном стану.

Сада се браћа моле за цркву где би се одржавала суботна богослужења и други састанци. Овдашњи верници редовно деле трактате и колпортирају у оближњим селима и градовима. Као радници у Божјем винограду, они су пуни радости и ентузијазма, и надају се да ће им Бог довести нове људе. Сваки члан ове локалне цркве учествује у молитвама и спреман је да се жртвује за овај циљ, али то није довољно. Стога молимо нашу браћу и сестре широм света за помоћ.

Наше наде и молитве су да Бог покрене ваша срца како би великодушно подржали овај пројекат како бисмо у овом месту имали споменик живом Богу. Захваљујемо вам за ваше молитве и за подршку и молимо вас да се сетите наше мисије овде у Коломији.

Ваша браћа и сестре из Коломије

Божја црква кроз векове

"Овако вели Господ Боџ Израилев... Слушајте глас мој и творите ово све (ријечи овога завјетја) како вам заповиједам, ја ћеш ми бити народ и ја ћу вам бити Боџ." – Јеремија 11:3,4.

"Христос је имао своју Заједницу у свим временима." – Коментари библијских текстова, 650.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *III Сведочанство, 397-403.*

□ Недеља

27. мај

1. БОЖЈА ЦРКВА - ВЕРНИ

а. Шта је Бог имао у свим вековима, и како Он то назива? Дела 2:47; Јеремија 7:23; Римљанима 9:26. Шта је доказ наше љубави према Богу? Јован 14:15.

"Бог има своју цркву у свим вековима. Послушност Божјим заповестима даје нам право да уживамо у привилегијама које нуди ова црква... Ако будемо у складу са условима које је Бог прописао, осигураћемо своје место међу спасенима. Савршена послушност Божјим заповестима доказ је наше љубави према Њему." – *The Review and Herald, July 17, 1900.*

"Од самог почетка су верне и Богу одане душе сачињавале Заједницу Божју на земљи. У сваком столећу је Господ имао своје будне стражаре, који су давали верно сведочанство поколењу у којем су живели." – *Дела апостола, 6.*

б. Упркос томе што је Божја црква на земљи увек била несавршена, како Он гледа на њу? II Мојсијева 19:5; I Петрова 2:9.

"Ма како изгледала ослабљена и пуна недостатака, Заједница је предмет коме Бог поклања своју посебну узвишену пажњу. Она је позорница Његове милости, и Он ту радо открива своју моћ која преображава срца." – *Дела апостола, 7.*

2. БОЖЈА ЦРКВА ПРЕ ПОТОПА

а. Ко је од Адамових потомака одржао исправан начин служења Богу? I Мојсијева 4:25,26.

"Адам је добио још једног сина који је имао да буде наследник божанског обећања, законити наследник духовног права по рођењу. Име Сит, дато овом сину, значило је 'наименовани' или 'накнадни'; 'јер ми' – рекла је мати – 'Бог даде другога сина за Авеља, којег уби Кајин' (I Мојс. 4,25). Сит је по узрасту био виши и отменији од Кајина и од Авеља, и личио је на Адама много више него његови старији синови. Био је узорног карактера и ишао је Авељевим трагом; иако по природи није наследио никакве боље особине од оних које је могао имати и Кајин... Док је Адам био створен безгрешан, по облику Божјему, Сит, као и његов брат Кајин, наследио је грешну природу својих родитеља јер је био по облику њихову. Али је он исто тако примио и знање о Искупитељу и поуке о праведности. Захваљујући божанској милости, могао је да служи Господу и да Га поштује, а трудио се, као што би то чинио и Авељ да је био у животу, да људе наклоњене греху поврати послушности и поштовању свога Творца....

"Верни су се и до тада молили Богу, али кад су се људи стали размножавати, разлика између тих двеју групација била је све изразитија. На једној страни било је отворено исповедање оданости Богу, а на другој отворено презирање и непослушност." – *Пајријарси и њороци*, 58.

б. Следећи Авељев пример, какву наду су гајили Ситови потомци? Јеврејима 11:13, 16. Шта је често неопходно да би се очувала вера Божје деце? II Коринћанима 6:17,18.

"Авељ је живео пастирским животом, станујући под шаторима или сеницама, те су и Ситови потомци следили његов пример, 'признавши да су гости и дошљаци на земљи' и да желе нешто 'боље, то јест небеско' (Јевр. 11:13,16).

"За извесно време се ове две групе нису међусобно мешале. Ширећи се из своје првобитне постојбине, Кајинови потомци су почели да се насељавају по равницама и долинама где су живели синови Ситови; и ови су се касније, да би се сачували од порочног утицаја неверника, повукли у планине и наставили да ту живе. Док је та подвојеност трајала, поштовање Бога је остало чисто." – *Пајријарси и њороци*, 59.

3. БОЖЈА ЦРКВА НАКОН ПОТОПА

- а. Који од тројице Нојевих синова је одржао истинско служење Богу? I Мојсијева 9:18-27. Након што се идолопоклонство поново проширило, ко је из Симове лозе позван да сачува начела исправног богослужења? I Мојсијева 12:1-3.**

"После разилажења из Вавилона, идолопоклонство је поново постало готово свеопшта појава, и Господ је окореле преступнике коначно пустио да иду својим злим путевима, а од Симове лозе је изабрао Аврама да буде чувар Његовог закона за будућа поколења. Аврам је одрастао у средини прожетој сујeverјем и незнабоштвом. чак је и породица његовог оца, преко које је било сачувано сазнање о Богу, попустила пред заводљивим утицајима који су је окружавали и 'служила другим боговима' осим Јехове. Али се права вера није смела угасити ни затрти. Бог је увек чувао један мали остатак верних који су Му служили. Адам, Сит, Енох, Матусал, Ноје, чували су – у непрекидној линији – драгоцену откривења Његове воље. Син Тарин је постао наследник овог светог поверења. Идолопоклонство га је мамило са свих страна, али узалуд. Веран међу неверницима, неискварен отпадништвом које је све више узимало маха, он је истрајно, непоколебљиво и одано служио једином и правом Богу. 'Господ је близу свијех који Га призивају, свијех који Га призивају у истини' (Псалам 145:18). Он је Авраму саопштио своју вољу и дао му јасно сазнање о захтевима свог закона и о спасењу омогућеном преко Христа." – *Патријарси и пророци, 109.*

- б. Која нација из Аврамове лозе је постала Божја црква у наступајућим вековима, све до Исусовог доласка? II Мојсијева 3:10; V Мојсијева 7:6-8; 14:2; Дела 7:38.**

"Бог је синове Израилеве изабрао и учинио својим народом да би се преко њих и осталим народима открио Његов карактер. Он је желео да они буду свету извор спасења. Њима су била поверена пророчанства неба, откривење воље Божје... Међутим, Бог их у својој милости ипак није збрисао са земље. Он је хтео да им поново пружи прилику да Га упознају преко Његовог изабраног народа." – *Дела айосйола, 8.*

4. БОЖЈА ЦРКВА У НОВОМ ЗАВЕТУ

а. Какав суд је Бог изрекао против јеврејске цркве због њеног отпадништва и одбацивања Христа? Матеј 21:42-45; 23:37,38.

"Неверством и одбацивањем намера које је небо имало за њих, Израилци су као народ изгубили везу с Богом." – *Дела айосџола*, 279.

"Али се Израил као народ био одвојио од Бога. Природне гране маслиновог дрвета биле су одломљене. Посматрајући последњи пут унутрашњост храма, Исус је тужио и свечано рекао: 'Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста' (Мат. 23,38)... Дотада је Он храм називао кућом свога Оца. Али сад, кад Божји Син изађе између тих зидова, присуство Божје ће се заувек повући из храма подигнутог у Његову славу." – *Жеља векова*, 597.

б. Коју важну истину можемо научити из Божјег одбацивања јеврејског народа? II Дневника 15:2; Јеремија 18:7-10.

"У Божјој Речи не постоји безуслован одабир – једном под милошћу, увек под милошћу." – *The Faith I Live By*, 157.

"Сва Божја обећања дата су под одређеним условима." – *Faith and Works*, 47.

"Када црква не испуњава верно дело Божје које јој је поверено, тада Бог више не може да ради са њом, ма какав положај заузимала и ма колико висок и свет њен позив био. Тада други бивају позивани да преузму важне одговорности." – *The Upward Look*, 131.

с. Која црква је заузела место јеврејске цркве? I Петрова 2:5-10; Римљанима 11:20-22; Дела 11:26.

"Као нација, Јевреји нису испунили Божју намеру, и виноград је одузет од њих. Преимућства која су они злоупотребили, и дело које су омаловажавали, поверени су другима." – *Христјове очигледне ѿоуке*, 263.

5. ПАГАНСТВО ИЗОПАЧУЈЕ ЦРКВУ

- а. Након смрти апостола, кроз који жалостан догађај је такозвана црква прошла? II Солуњанима 2:3-8.**

"Резултат овог компромиса постигнутог између незнабоштва и хришћанства, био је развој 'човека безакоња', у пророчанству најављеног као онај 'који се противи и подиже више свега што се зове Бог'. Овај огромни систем лажне вере је ремек-дело сотонске силе – споменик његових напора да сам седне на престо и управља земљом по својој вољи." – *Велика борба, 39.*

- б. Како је сотона успео да изопачи цркву? Јаков 4:4; I Јованова 2:15; Амос 3:3.**

"Велики противник је сада настојао да лукавством постигне оно што није успео силом. Прогонства су престала, а уместо њих дошле су опасне привлачности земаљског благостања и световне части. Идолопоклоници... су тврдили да Исуса признају као Сина Божјег... али нису увидели своју грешност нити осећали потребу за покајањем и променом срца...

"Коначно је већи део хришћана пристао да спусти своју заставу и тако је дошло до сједињења између хришћанства и незнабоштва... Нездрава учења, празноверне и идолопоклоничке церемоније постали су саставни део њене вере и богослужења. Пошто су се такозвани Христови следбеници сјединили са идолопоклоницима, хришћанска религија се изопачила а црква је изгубила своју чистоту и силу." – *Велика борба, 32,33.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Са библијског становишта, ко сачињава Божју цркву на земљи?
2. Иако су и Кајин и Сит имали грешну природу, по чему се Сит разликовао?
3. Како је Аврамова вера представљала благослов за његове ближње?
4. Како Божја организована црква пада у опасност да прекине везу са Њим?
5. Како је црква могла да избегне отпадништво и изопачење?

Божја црква у последњим данима

"И разгњеви се змија на жену, и ошиде да се њобије с остиалијем сјеменом њезиним, које држи зајовијести Божије и има сједочансїво Исуса Христїа." – Ошкривење 12:17.

"Иако ће Божји закон скоро свуда бити стављен ван снаге, постојаће остатак праведника који ће бити послушни Божјим захтевима." – *The Stars of the Times*, April 22, 1889.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

*Сведочансїва за ѡрошвед-
нике, 27-42.*

□ Недеља

3. ашрил

1. ЦРКВА РЕФОРМАЦИЈЕ

а. Како Бог гледа на савез између хришћанства и паганства? П Мојсијева 20:4,5; Језекиљ 23:37.

"Присни и свети однос Бога према Његовом народу, представљен је симболом брачне везе. Пошто је идолопоклонство у ствари духовна прељуба, Божје незадовољство и негодовање против тога подесно је приказано као ревновање или љубомора." – *Пашријарси и шрор.*, 311.

б. Пошто је вођство отпале цркве одбило да се покаје (Откривење 2:21), које начело су следили верни чланови? П Коринћанима 6:17; Лука 6:22.

"Кад су проповедали реч Божју, реформатори нису ни помишљали да се одвоје од постојеће цркве. Међутим, верски поглавари нису трпели светлост и они који су носили светлост били су принуђени да се обрате другима који су чезнули за истином." – *Жеља векова, 208.*

"После дуге и жестоке борбе, верна мањина одлучила је да прекине сваку везу са отпадничком црквом, уколико она и даље буде одбијала да се ослободи заблуда и идолопоклонства. Увидели су да је одвајање стварно неопходност ако желе да послушају Божју Реч." – *Вел. борба, 34.*

2. ЦРКВА РЕФОРМАЦИЈЕ (НАСТАВАК)

- a. Како се отпадничка црква понашала према реформаторима који су одбили да подржавају њене изопачене обичаје? Откривење 12:13,15; Колико дуго је трајало овакво опхођење? Стихови 6, 14.**

"У шестом веку се папство већ чврсто стабилизовало. Седиште његове власти постављено је у царском граду, а римски епископ проглашен врховним поглаварем целе цркве. Незнабоштво је уступило место папству; аждаја је звери дала 'силу своју и пријесто свој и област велику' (Откр. 13:2). И тако је отпочело хиљаду двеста и шездесет година папског угњетавања, предсказаног у пророчанствима књиге Данилове и у Откривењу (Дан. 7:25; Откр. 13:5–7). Хришћани су били принуђени да бирају: хоће ли да напусте исправност свога става и да прихвате папске церемоније и папско богослужење, или ће свој живот да заврше у тамницама, на разним справама за мучење, на ломачи или од целатске секире. Тада су се испуњавале Христове речи: 'А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи, и побиће неке од вас. И сви ће омрзнути на вас имена мојега ради' (Лука 21:16,17). Настало је прогонство верних жешће него икада раније и свет је постао огромно бојно поље. Стотинама година Христова црква је налазила уточиште у усамљености изолације и повучености." – *Велика борба*, 42,43.

- b. Како је Божја верна црква преживела ова прогонства мрачног средњег века? Откривење 12:16. Како оваква искушења делују на вернике? Римљанима 5:3,4.**

"Поборници католичанства упорно окривљују протестанте приписујући им јерес и самовољно одвајање од праве цркве. Али би се те оптужбе пре могле применити на њих саме. Управо су они спустили заставу Христову и одступили од вере 'која је једанпут дата светима' (Јуда 3)." – *Велика борба*, 40.

"Кроз све те векове мрака и отпадништва било је Валденжана који нису признали врховну власт Рима, клањање сликама одбацивали као идолопоклонство и светковали праву суботу. У најжешћим бурама противљења сачували су своју веру...

"Иза високих планинских утврђења – уточишта гоњених и потлачених у свим временима – нашли су Валденжани своје склониште. Ту видело истине, усред готово свеопште таме средњег века, није престало да светли. Ту су, током хиљаду година, сведоци истине чували стару веру." – *Велика борба*, 53.

3. ЦРКВА РЕФОРМАЦИЈЕ ПОСТАЈЕ ВАВИЛОН

- а. Према Божјој изјави, шта ће се десити са периодом прогонства реформаторске цркве, и зашто? Матеј 24:21,22.**

"Прогонство цркве ипак није настављено све до краја периода прореченог од 1260 година. Из самилости према своме народу, Бог је скратио време њиховог ватреног кушања... Под утицајем реформације, прогонства су престала и пре 1798. године." – *Вел. бор.*, 232.

- б. Које пророчанство је почело да се испуњава након завршетка средњег века, и који догађај на небу је најављен у вези са проповедањем Јеванђеља? Откривење 14:6,7.**

"Велико верско пробуђење у току објављивања скорог Христовог доласка проречено је у самој поруци Првог анђела записаној у четрнаестом поглављу Откривења. Тог анђела пророк је у визији видео како 'лети посред неба, који имаше вјечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи...' И 'великим гласом,' објављује поруку: 'Бојте се Бога и подајте му славу, јер дође час суда Његова; и поклоните се Ономе који је створио небо и земљу и море и изворе водене' (Откр. 14:6,7)." – *Велика борба*, 312.

- с. Како је црква реформације одговорила на прву анђеоску вест и како је то утицало на њен положај пред Богом? Откривење 14:8.**

"Када су цркве, одбацујући адвентну вест, презреле Божји савет, Бог је одбацио њих. Првог анђела пратио је други, објављујући: 'Паде, паде Вавилон град велики: јер отровнијем вином блудства својега напоји све народе' (Откривење 14:8). Ову вест су адвентисти схватили као објаву моралног пада цркава услед одбацивања прве анђеоске поруке. Вест 'паде Вавилон' објављена је у лето 1844. године, и као резултат објављивања ове вести, око педесет хиљада душа напустило је ове цркве." – *The Spirit of Prophecy, vol. 4*, 232.

4. ЦРКВА ОСТАТКА

а. Након пада протестантских цркава, коју цркву је Бог подигао да изврши нарочито дело обнове? Исаија 58:8-14.

"(Исаија 61:4; 58:12) Пророк овим речима описује народ који се у време општег отпада од истине и правде труди да обнови начела на којима је засновано царство Божје. Тај народ оправља развалине начињене у закону Божјем – зидове које је Он подигао да заштити своје изабране. Покорност прописима правде, истине и чистоте биће њихова вечна заштита." – *Пророци и цареви*, 462.

"(Исаија 58:12) Пророк овде говори о развалини у Божјем закону која је настала рушењем суботе из четврте заповести. Човек безакоња је ово начело обезвредио; а такозвани хришћански свет је прихватио да светкује дан који је он успоставио као замену за поспећену Господњу суботу. Хоћемо ли ми бити међу онима који поправљају развалине у закону Божјем? Или ћемо бити међу онима који примају жиг звери, поштујући људску установу више од божанске, негујући на тај начин дете папства?" – *The Signs of the Times, February 28, 1878.*

б. Које пророчанство из Откривења се подудара са пророчанством из Исаије 58:8-14? Откривење 14:9-12.

"Као што је некада позвао старозаветни Израил, тако Бог и данас позива припаднике своје Заједнице да буду светлост свету. Моћном оштрицом истине – вестима првог, другог и трећег анђела – Он их је одвојио од осталих цркава и од овог света да би их довео у своју свету близину. Учинио их је чуварима свога закона и поверио им је велике истине о пророчанствима за ово време. Слично светим проштвима која су с том намером била поверена старозаветном Израилу исто тако и ове свете истине треба да буду објављене свету. Три анђела описана у четрнаестом поглављу Откривења Јовановог представљају народ који прима светлост Божјих порука и као Његов представник објављује те опомене по свему свету... Не дозволимо да нас било шта спречи у томе. То је најважније дело за ово време; и по својим резултатима далекосежно је као вечност. Иста љубав и интересовање за људске душе, које је Христос испољио својом жртвом за њихово икупљење, треба да покрећу и све Његове следбенике." – *V Сведочанство*, 430.

5. ОДЛИКЕ ЦРКВЕ ОСТАТКА

- a. Како Библија назива оне који извршавају проречено дело обнове и проповедају троанђеоску поруку? Откривење 12:17 (средњи део).**

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институције. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу. Остатак народа Божјег који као реформатор стоји пред светом, мора показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе и субота, из четврте заповести, мора остати као стални спомен стварања и силе Божје. Он мора јасним и разговетним речима указивати на обавезу држања свих десет заповести. Подстакнут љубављу Христовом он мора сарађивати с Њим, зидајући пустолине. Он мора да 'сазида развалине и оправи путове за насеље'." – *Пророци и цареви*, 462,463.

- b. Које су две најважније одлике Божјег народа остатка у овим последњим данима? Откривење 12:17 (посл. део).**

"(Откривење 12:17) Ово пророчанство јасно истиче да ће црква остатка признати Бога у Његовом закону и имати дар пророштва. Послушност Божјем закону и Дух пророштва су одувек издвајали истински Божји народ, и они се обично стављају на пробу на основу објава актуелних за садашње време." – *Loma Linda Messages*, 33.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како, чак иако смо хришћани, можемо бити криви за духовну прељубу?
2. Када је погрешно, а када исправно одвојити се од Божје организоване цркве?
3. Ко се одвојио од праве цркве током мрачног средњег века? Образложи свој одговор.
4. Објасни шта значи бити онај који поправља развалине у Божјем закону.
5. Наведи неке од карактеристика цркве остатка у последњим данима.

Божја намера за Његову цркву

"И да ошкријем свима што је служба њајне... Да се кроз цркву сад обзнани њошлаварствима и власствима на небу многоразлична њремудроси Божија, њо наредби вјекова, коју учини у Христју Исусу Госиоду нашему." – Ефесцима 3:9-11.

"Заједница је ризница блага Христове милости и преко ње ће се коначно открити... крајњи и потпуни приказ љубави Божје." – Дела ашосиола, 5.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела ашосиола, 5-10.*

☐ Недеља

10. април

1. СТОРЕНИ ПО БОЖЈЕМ ОБЛИЧЈУ

а. Шта је Бог рекао поводом стварања човека, и коме је Он то изговорио? I Мојсијева 1:26,27.

.....

"Након стварања земље и животиња на њој, Отац и Син су извршили своју намеру, која је била сачињена пре сотониног пада, да начине човека по свом обличју. Они су заједно радили на стварању земље и сваког живог бића на њој. Сада је Бог рекао свом Сину: 'Да начинимо човјека по својему обличју' (I Мојс. 1:26)." – *Lift Him Up, 47.*

б. Шта значи бити створен по Божјем обличју? Проповедник 7:29.

.....

"Бог је створио човека доброг; дао му је племените црте карактера, без наклоности према злу. Обдарио га је високим способностима разума..." – *Папирјарси и ѡророци, 23.*

"Склоности су му биле чисте; разум је владао његовим прохтевима и страстима." – *Ibid., 18.*

2. БОЖЈА СЛАВА

а. Са којим циљем је Бог створио људски род? Исаија 43:7.

"Бог је одредио да човек – који је као круна Његовог стварања уздигнут изнад свих нижих врста живих бића – изражава Његову мисао и да открива Његову славу. Али човек не сме уздизати себе као Бога." – *VIII Сведочанство*, 283.

"Када је Адам изашао из Створитељевих руку, био је по својој физичкој, менталној и духовној природи сличан своме Творцу. 'Створи Бог човека по своме облику' (I Мојсијева 1:27); Божја намера је била да што дуже човек живи, потпуније открива овај лик – потпуније одсјајује славу Створитељевоу." – *Васиљитање*, 12.

б. Како надахнуће дефинише Божју славу? II Мојсијева 33:18, 19; 34:5-7.

"Божја слава је Његов карактер. Док је Мојсије био на гори, ревносно се залажући пред Богом, он се молио: 'Молим те, покажи ми славу своју.' У свом одговору, Бог је објавио: 'Учинићу да прође све добро моје испред тебе, и повикаћу по имену; Господ пред тобом. Смиловаћу се коме се смиљујем, и пожалићу кога пожалим' (II Мојс. 33,18,19).

"Божја слава – Његов карактер – тада је испољена (II Мојс. 34:6.7)." – *The Signs of The Times, September 3, 1902.*

с. Шта сачињава наш карактер? Исаија 55:7-9; Проповедник 8:5; II Коринћанима 10:5.

"Ако су мисли погрешно усмерене, таква ће бити и осећања и склоности, а осећања и мисли сачињавају морални карактер. Када као хришћани пристанете да своје мисли и осећања не ограничавате, сматрајући да се то од вас и не тражи, ви падате под утицај злих анђела и просто призивате њихово присуство и њихову контролу." – *V Сведочанство*, 288,289.

"Никада не заборавите да мисли управљају нашим делима. Поновљени поступци постају навике, а навике формирају карактер." – *The Upward Look, 89.*

3. БОЖЈА НАМЕРА ОСУЈЕЂЕНА

- а. У чему је змија искушала наше прародитеље и довела их под власт греха? I Мојсијева 3:3-6.**

"Једно од најжешћих искушења које сналази човека тиче се апетита...

"Од првог попуштања апетиту, човечанство је све више и више угађало себи, све док здравље коначно није жртвовано на олтару апетита. Становници препотопног света били су неумерени у јелу и пићу. Они су уживали у месној исхрани, иако у то време Бог човеку није дозволио употребу животињског меса. Они су јели и пили, повлађујући свом изопаченом апетиту без граница, док нису постали толико искварени да их Бог више није могао трпети. Чаша њиховог безакоња била је препуна, и Он је потопом очистио земљу од њене моралне загађености." – *Counsels on Health, 108,109.*

- б. Колико је сотона имао успеха у навођењу људи на грех? I Мојсијева 6:5; Римљанима 3:10-12,18. Који је био његов циљ?**

"Сотонин циљ је био да човека вечно одвоји од Бога." – *Жеља векова, 13.*

"Бог је човека створио са племенитим особинама и потпуно уравнотеженим умом. Он је био савршен у целокупној својој битности и потпуно усклађен са Богом. Мисли су му биле чисте, а намере свете. Али непослушношћу све његове особине су изопачене, и на место праве љубави у његовом се срцу појавила себичност. Преступом је човек до те мере ослабио морално, да му је било немогуће да се својом снагом одупре сили зла. Он је постао сотонин роб, и такав би заувек остао да се Бог у својој вечној љубави није умешао као посредник. Кушач је хтео да спречи остварење Божје намере при стварању човека, и да земљу преплави тугом и потиштеношћу; а затим да сва та зла прикаже као последицу Божјег дела у стварању човека." – *Пути Христју, 14.*

"Грех је у човеку покварио Божју слику, готово ју је избрисао. човекове физичке моћи су ослабиле, његова ментална способност се смањила, и његова духовна визија потамнела. Човек је постао подложен смрти." – *Васишиање, 13.*

4. ОБНОВА ИЗГУБЉЕНОГ ЛИКА

- а. Након што је сотона успео да уништи Божји лик у човеку, који план је почео да се спроводи? I Мојсијева 3:15.**

"Сотона је навео људе на грех и онда је почео да се спроводи план спасења. Током четири хиљаде година Христос се залагао за уздицање човека, док се сотона трудио само да га упропасти и уништи." – *Жеља векова*, 743.

"(I Мојсијева 3:15.) Овде је дато прво обећање о Спаситељу који ће стати на бојном пољу да се бори против сотонине силе и који ће је надвладати." – *Selected Messages, bk. 2, 106.*

- б. Шта је Бог намеравао да постигне планом искупљења? Римљанима 8:29; II Коринћанима 3:18.**

"Ипак, људски род није остављен без наде. Бескрајна љубав и милост створила је план спасења, и човеку је поклоњен живот као време пробе. Обновити у човеку слику његовог Творца, вратити га у стање првобитног савршенства, подстаћи развој његовог тела, ума и душе, како би био остварен божански циљ стварања – то је дело откупљења. То је циљ васпитања, велики циљ живота." – *Васијићање*, 13.

- с. Која од три божанске особе је дошла на овај свет да обнови лик Божји у људима? Јован 1:18; Лука 19:10.**

"Сотона је ликовало што је успео да унизи Божју слику у људском роду. Тада је Исус дошао да обнови у човеку лик његовог Творца. Нико осим Христа не може да изнова изгради карактер оскрнављен грехом. Он је дошао да протера демоне који су управљали човечјом вољом. Дошао је да нас подигне из праха, да преобликује наш нарушен карактер по узору на Његов божански карактер, и да га својом славом учини дивним." – *God's Amazing Grace, 11.*

"Иако је морални лик Божји скоро уништен Адамовим грехом, он може бити обновљен Христовим заслугама и Његовом силом. Човек може стајати са Божјим моралним ликом у свом карактеру; јер ће му га Христос подарити." – *Ibid., 246.*

5. КОНАЧНО ИСПОЉАВАЊЕ БОЖЈЕГ КАРАКТЕРА

а. Који је Божји крајњи циљ за Његову цркву? Ефесцима 3:8-11.

"Божја је намера од самог почетка била да свет посредством Заједнице спозна савршенство Његове доброте, милости и моћи. Чланови Заједнице... морају одражавати Његову славу." – *Дела айосћола*, 5.

б. У каквом стању мора бити Божја црква како би свету одсјајивала Његову пунину и Његов лик? Ефесцима 5:27; Јован 13:34,35. Шта ће се десити када она достигне ово стање? Марко 4:29.

"Сада, док наш велики Првосвештеник врши за нас службу помирења, треба да настојимо да се нађемо савршени у Њему. Наш Спаситељ се чак ни једном једином мишљу није дао навести да попусти сили искушења. У људском срцу сотона обично нађе неку слабу тачку коју може да искористи као своје упориште; понека грешна склоност се увек гаји што потврђује снагу његових кушања. Али Христос је с правом могао да каже о себи: 'Јер иде кнез овога свијета а у мени нема ништа' (Јован 14:30)... То је стање у којем се морају наћи сви они који желе да се одрже у време невоље и душевне тескобе." – *Велика борба*, 553.

"Христос жељно очекује да буде откривен у својој Заједници. Када се Христов карактер буде у потпуности испојио у припадницима Његовог народа, тада ће Он доћи да их призна и затражи као своју својину." – *Христове очигледне поуке*, 48.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Да ли је Бог Отац сам створио све? Образложи одговор.
2. Каква је била Адамова природа при стварању, и шта је он био у стању да изгради?
3. Како је сотона успео да осујети Божју намеру у стварању људског рода?
4. Који је био главни циљ плана искупљења?
5. Шта је, по твом мишљењу, разлог зашто Исус још није дошао?

Мисија цркве

"И (Исус) рече им (ученицима): идиџе њо свему свијеџу и ѡроѡвједиџе јеванђеље свакоме сѡворењу." – Марко 16:15.

"Заједница је оруђе које је Бог наменио спасавању људи. Она је организована ради службе и њена је мисија да објављује Јеванђеље свету." – *Дела аѡосѡола*, 5.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Christian Service*, 7-29.

□ Недеља

17. аѡрил

1. МИСИЈА ЦРКВЕ

а. Која значајна мисија је додељена цркви којој је била потребна темељна организација да би ту мисију испунила? Матеј 28:18-20.

.....

"Мисија Христове Заједнице је спасавање грешника који пропадају. Њена је дужност да знање о љубави Божјој преноси људима и да их силом те љубави приводи Христу. Истина за наше време мора се пренети до најмрачнијих делова света, а тај рад треба отпочети од своје куће." – *III Сведочансѡво*, 353.

б. Који су били први кораци које је Христос предузео у организовању своје новозаветне цркве? Марко 3:13,14. Који наредни корак по питању организације цркве су начинили апостоли, са циљем унапређивања еванђеоског рада? Дела 6:1-6.

.....

"Приликом рукоположења дванаесторице учињен је први корак у организовању Заједнице која ће по одласку Христовом наставити Његово дело на земљи. ...

"Преко тих нејаких представника, својом речју и Духом, Он је намеравао да стави спасење на домак свима." – *Дела аѡосѡола*, 12.

2. НАЛОГ ОБУХВАТА СВЕ ВЕРНИКЕ

- a. У којим двома ситуацијама је дат еванђеоски налог? Марко 16:14,15; Матеј 28:16-20; I Коринћанима 15:6. Какву поуку можемо извући из овог поступка?**

"Налог је био дат дванаестици када се Христос, по васкрсењу, састао с њима у горњој соби; али сад је дат једном већем броју присутних. На скупу одржаном на једној гори у Галилеји окупили су се сви верници који су могли бити позвани. Време и место одржавања овог скупа, одредио је сам Христос још пре своје смрти...

"То је био једини разговор који је Исус после свог васкрсења водио са већим бројем верника. Приступивши к њима, обратио им се овим речима: 'Даде ми се свака власт на небу и на земљи (Мат. 28:18).'...

"Заодевен неограниченом влашћу, дао је својим ученицима налог: 'Идите дакле и научите све народе (Стих 19)'." – *Жеља векова, 795-797.*

"Налог који је Христос дао својим ученицима важи за сваког верника. Он важи за сваког који узверује у Христа до свршетка века. Судбоносна је заблуда претпостављати да дело спасавања душа зависи само од рукоположеног проповедника... Сваки који прими Христов живот рукоположен је да ради на спасавању својих ближњих. Тога ради је основана Заједница, и сваки који прихвати њен свечани завет обавезује се да ће бити Христов сарадник." – *Ibid., 799.*

- b. Где је Христос упутио своје ученике да отпочну са проповедањем Јеванђеља? Лука 24:47. Како се ово може применити и на нас?**

"Ученици су своје дело имали да отпочну тамо где су се затекли. Најтеже поље и оно које је најмање обећавало није се смело заобићи. Тако исто сваки Христов радник треба да отпочне тамо где се затекао. У самој нашој породици можда има душа које су жељне наклоности, душа које чезну за хлебом живота. Ту можда има дече коју треба васпитати за Христа. Незнабошци се налазе на самим нашим вратима, у непосредном суседству. Обавимо верно и савесно задатак који нам је најближи. После тога наши напори треба да се проширују оним путем којим нас води Божја рука. Дело многих можда изгледа ограничено постојећим околностима, али ма где да је, ако се врши верно и ревносно, утицај таквог дела осетиће се у најудаљенијим крајевима света." – *Жеља векова, 800.*

3. ДОСЕЗАЊЕ ДО СВИХ СЛОЈЕВА ДРУШТВА

а. Како знамо да Бог не гледа ко је ко? Римљанима 2:11; Матеј 5:45; I Јованова 2:2.

"Христос није признавао никакве разлике у погледу народности, сталежа или вероисповести. Књижевници и фарисеји су хтели да благодати и дарове неба ограниче на једно место и на једну народност, ускраћујући то осталим члановима Божје породице у свету. Али Христос је дошао да сруши сваки зид поделе. Својим посланством Он је показао да су дарови Његове милости тако неограничени као ваздух, сунчева светлост или киша која освежава земљу." – *Здравље и срећа, 16.*

б. Како нас је Исус начелом и примером поучио да Јеванђеље треба проповедати нижим друштвеним слојевима, сиромашнима, болеснима и одбаченима? Јован 4:5-9; Матеј 9:10-13; 10:7,8.

"За столом цариника Христос је седео као поштовани гост, показујући својом друштвеношћу и љубазношћу да признаје достојанство човека, и људи су чезнули за тим да се удостоје Његовог поверења....

"Иако је био Јеврејин, Исус се ипак слободно дружио са Самарјанима не обазирући се на фарисејске обичаје свог народа. И поред постојећих предрасуда Он је прихватао гостопримство овог презреног народа. Спавао је с њима под истим кровом, јео с њима за њиховим столом, – узимајући храну припремљену и постављену њиховим рукама, – учио је по њиховим улицама и опходио се према њима са највећом љубазношћу и добротом." – *Здравље и срећа, 17,18.*

с. Како знамо да је Исус такође сведочио и средњој и високој класи? Јован 3:1-3; Матеј 8:5-10; Лука 19:1-5.

"Христос је проповедао јеванђеље сиромашнима, али се у свом раду није ограничавао само на тај друштвени слој. Радио је за све оне који су хтели да слушају Његову Реч – не само за царинике и грешнике него и за богате и образоване фарисеје, јеврејске племиће, капетане и римског управитеља. То је посао који сам увек видела као неопходан." – *Евангелизам, 549 (ориџ).*

4. ПРЕДУСЛОВИ ЗА ИСУСОВ ДОЛАЗАК

- а. Који задатак црква мора да изврши пре него што дође крај? Матеј 24:14; Откривење 14:6,7. На какав 'пошљедак' се овде мисли и са којим величанственим догађајем је он повезан? Матеј 24:3.**
-
-

"По пророчанству (Откр. 14:6,7), после ове опомене о суду и вести везаних уз њу, следи долазак Сина човечјег на облацима небеским. Објављивање суда је уједно и најављивање скорог Христовог повратка. Ова објава назива се вечним Јеванђељем. Тако и проповедање Христовог повратка и објављивање Његове близине чине битан део јеванђеоске поруке." – *Христове очиљедне јоуке, 227.*

- б. Коме је поверено дело објављивања последње поруке милости свету? Откривење 3:14.**
-

"Адвентисти седмог дана су у нарочитом смислу послани у свет као стражари и лучоноше. Њима је поверено објављивање последње опомене свету који пропада. Њих обасјава чудесна светлост из Речи Божје и поверен им је најзначајнији задатак – да објављују вести Првог, Другог и Трећег анђела. Нема дела које се може по значају мерити са овим. Они не смеју дозволити да било шта друго привуче њихову пажњу." – *IX Сведочанство, 13.*

- с. Шта треба да буде чежња срца данашње Божје цркве остатка, која ће ово дело привести крају? Псалам 119:125-127.**
-

"Овде су дате карактеристике оних који ће бити реформатори и који ће носити заставу треће анђеоске поруке; то су они који отворено изјављују за себе да држе заповести Божје, који поштују Бога, и који се најусрдније труде да – пред очима целе васионе – подигну и поправе 'старе развалине'. Ко је тај што их позива да сазидају 'развалине и оправе путеве за насеље'? То је сам Господ. Они су у небу регистровани као реформатори, обновитељи, као они што подижу 'темеље' који ће стајати од кољена до кољена." – *Коментари библијских текстова, 341.*

5. ОСНАЖИВАЊЕ НЕОПХОДНО ДА БИ СЕ ДЕЛО ЗАВРШИЛО

- a. Шта је рана црква првог века постигла, и како је она била оспособљена за ово дело? Римљанима 10:18; Колошанима 1:23; Дела 1:8.
-

- b. Док настојимо да у данашње време евангелизирамо свет од скоро 7 милијарди становника, шта као реформатори увек треба да имамо на уму? Захарија 4:6; Лука 18:27; I Самуилова 14:6.
-

"Људска снага је слабост, људска мудрост је лудост. Наш успех у ширењу истине не зависи од наших талената или од наше учености, већ од непрекидне и живе повезаности с Богом." – V Свед., 147.

- c. Које искуство чланови цркве прво морају да стекну, пре него што буду у стању да успешно проповедају Јеванђеље свету? Дела 3:19,20. За шта стога они треба да се моле? Захарија 10:1.
-

"Велико дело Јеванђеља завршиће се испољавањем силе Божје не мање од оне која је пратила његов почетак. Пророчанства која су се испунила у раном дажду на почетку Јеванђеља, поново ће се испунити у позном дажду, при његовом свршетку." – Велика борба, 542.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Коју мисију је Христос поверио својој организованој цркви?
2. Да ли је налог за проповедање Јеванђеља дат само рукоположеним проповедницима?
3. У које дело ће истински припадници Адвентиста седмог дана бити укључени у данашње време?
4. Којом силом ће Божје дело на земљи бити успешно завршено?
5. Које важно дело треба да извршите да бисте се припремили за освежење?

Циљ евангелизирања

"Идише дакле и научише све народе крстићи их ва име Оца и Сина и Свештога Духа." – *Маттеј 28:19.*

"Проповедници који на ширењу садашње истине раде у мањим или већим градовима не би требало да буду задовољни својим радом све док они који су прихватили теорију истине не схвате заиста њено посвећујуће деловање и док не буду стварно обраћени." – *IV Сведочанство, 300.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Евангелизам 15-21.*

□ **Недеља**

24. април

1. ИСУСОВА МИСИЈА

a. Која је била Исусова мисија када је дошао на овај свет? Лука 19:10.

.....

"Грешници су били нарочити циљ Христове мисије – грешници свих раса и поднебља... Њему су сви драги." – *In Heavenly places, 329.*

b. Какву жртву је Исус поднео да би остварио своју мисију? Јеврејима 2:9.

.....

"Анђели са страхопоштовањем и дивљењем гледају на Христову мисију на свету. Они се диве љубави која Га је нагнала да се толико жртвује за грешне људе." – *Слуђе Јеванђеља, 444.*

c. У којој области Христове мисије црква треба да узме учешћа? Лука 4:18.

"Христова мисија била је да исцели болесне, да охрабри оне који су без наде, да завије рањене у срцу. Ово дело обнове треба да се настави међу невољним патницима." – *Welfare Ministry, 71.*

2. ЦИЉ ПРОПОВЕДАЊА

а. Шта је суштина Јеванђеља? I Коринћанима 15:1-4.

"На Христовом крсту истакнута је порука Јеванђеља. Сада ми имамо поруку: 'Где Јагње Божје које узео на се гријехе свијета' (Јован 1,29). Хоће ли чланови наше Заједнице да своје очи држе стално управљене на распетог и васкрслог Спаситеља, у којем су усредсређене све наше наде на вечни живот? То је наша порука, наш аргумент, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују – нада за сваког верника." – *Коментари библијска, 725.*

"Трећа анђeosка вест позива на истицање суботе из четврте заповести... али велики Центар привлачности, Исус Христос, не сме бити изостављен из поруке трећег анђела." – *The Review and Herald, March 20, 1894.*

б. Шта је истински циљ проповедања Јеванђеља свим народима? Лука 1:77; Дела 2:21.

"Само по себи, проповедање нема силу да промени срце, а управо то је циљ проповедања. Божански утицај који прати излагање речи доводи душу која се каје у подножје крста." – *The Review and Herald, September 4, 1888.*

"Први и најважнији циљ евангелизирања и свега што је у вези са њим јесте наћи и спасити оно што је изгубљено. Служба евангелизирања... јесте да човеку пружи руку помоћи где год је то потребно. То значи проповедање болеснима и напаћенима, исто као и души која пати од греха." – *The Review and Herald, October 29, 1914.*

с. Које обећање је дато онима који верују у Јеванђеље, и шта ће се догодити са онима који га одбију? Марко 16:16; Јован 3:18-20.

"(Христос) није рекао да ће се сав свет обратити, него да ће се проповедати 'ово Јеванђеље по свему свијету за свједочанство свијем народима. И тада ће доћи пошљедак (Мат. 24:14)'." – *Жеља векова, 611.*

3. ЗНАЧАЈ КРШТЕЊА

а. Шта треба да учине они који верују у Христа? Марко 16:16 (први део). Који је значај крштења? Римљ. 6:3-6.

"Крштење је најсветији и најважнији обред, и његов значај треба темељно проучити. Оно значи окајавање греха и почетак новог живота у Исусу Христу." – *Child Guidance, 499.*

"Христос је крштење учинио знаком ступања у Његово духовно царство, и одређеним условом који потпуно морају испунити сви који желе да буду признати као они који се потчињавају ауторитету Оца, Сина и Светога Духа...

"Крштење је најсвечаније одрицање од света. Они који су крштени у троструко име Оца, Сина и Светога Духа изјављују јавно на самом уласку у свој хришћански живот да су се одрекли службе сотони и да су постали чланови царске породице, деца небеског Цара. Они су се покорили заповести: 'Изиђите између њих и одвојте се... и не дохватите се до нечистоте.' На њима се испунило обећање: 'И бићу вам отац, и ви ћете бити моји синови и кћери, говори Господ сведржитељ' (II Коринћанима 6:17,18)." – *VI Сведочанство, 58 (стипар издање).*

б. Које име је дато Христовим ученицима у Антиохији, и зашто? Дела 11:26.

"У Антиохији су ученици први пут названи хришћанима. Тај назив дат им је зато што је Христос био главна тема њиховог проповедања, учења и разговора. Они су непрекидно препричавали догађаје који су се одиграли за време Спаситељеве земаљске службе, кад су ученици били почаствовани Његовом личном присутношћу. Они су неуморно износили Његову науку и Његова чудотворна исцељења. Дрхтавих усана и сузних очију говорили су о Христовим мукама у Гетсиманији, о издајству, суђењу и погубљењу, о стрпљењу и понизности у подношењу поруге и мука којима су Га подвргавали Његови непријатељи и о Његовом божанском сажалењу испољеном у молитви за оне који су Га распињали. Христово васкрсење и узнесење, Његово Посредничко дело на небу за палог човека – то су били предмети о којима су они с радошћу говорили." – *Дела айосиола, 115,116.*

4. ОБРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ

- а. Која људска веза се користи да илуструје повезаност између Христа и Његових ученика? II Коринћанима 11:2; Ефесцима 5:22-25.**

.....

"У Библији се свети и трајни карактер повезаности која постоји између Христа и Његове Заједнице приказује као брачна веза. Господ је припаднике свог народа сјединио са собом свечаним заветом, обећаваши им да ће Он бити њихов Бог, док су се они заветовали да ће припадати Њему и само Њему." – *Велика борба*, 335.

- б. Како Библија описује живот крштеног Христовог ученика, и зашто? II Коринћанима 5:17; I Јованова 5:1,4.**

.....

"Стара природа, рођена од крви и воље телесне, не може да наследи царство Божје. Стари путеви, наслеђене склоности и раније навике, морају се одбацити; јер се милост Божја не стиче наслеђем. Ново рођење одражава се испољавањем нових побуда, новог укуса и нових склоности. Они који су Духом Светим препорођени у нов живот постају учесници у божанској природи, и у свим навикама и пракси они пружају очевидне доказе о својој живој повезаности са Христом. Кад они који тврде да су хришћани задрже све своје природне мане и склоности, по чему се онда они разликују од света? Они истину нису прихватили као нешто што душу посвећује и opleмењује. Они нису наново рођени." – *Коментари библијских текстова*, 700.

- с. Шта црква мора узети у обзир пре него што одобри нечије крштење? Матеј 3:8.**

.....

"Завети које преузимамо на себе крштењем обухватају многе ствари. У име Оца, Сина и Светог Духа сахрањени смо по угледу на Христову смрт и васкрснули смо по угледу на Његово васкрснуће да одсад живимо новим животом... Од тада верник мора имати на уму да се посветио Богу, Христу и Светом Духу, и да све обзире овога света мора ставити на друго место у свом новом односу." – *VI Сведочанство*, 62 (стари издање).

5. КВАЛИТЕТ НАСПРАМ КВАНТИТЕТА

- а. Где Христос доводи оне који желе да постану Његови ученици, и зашто? Јован 10:16; Дела 2:41, 47.**

"Свака душа која то жели, може се измирити са Богом и добити живот вечни. Ову поруку Ја поверавам вама, Мојим ученицима. Она се прво мора објавити Израиљу, а затим свим народима, језицима и племенима на земљи. Она треба да се проповеда и Јеврејима и незнабошцима. Сви који узверују треба да се сакупе у једну Заједницу." – *Жеља векова*, 798.

- б. Док је, с једне стране, чланство у Христовој цркви важно, шта је ипак много важније од тога? Јован 15:4-6; Лука 13:5-9.**

"Проповедници који на ширењу садашње истине раде... не би требало да буду задовољни... све док они који су прихватили теорију истине... не буду стварно обраћени. Кад би се њиховим радом истински обратило само шест душа, то би у Божјим очима било боље него да шездесет њих прихвате истину само на речима а да при том остану необраћени у срцу." – *IV Сведочанство*, 300.

"Припадност цркви не може да замени обраћење. Уписивање имена у списак верника неке цркве није ни од какве вредности ако срце није истински промењено." – *Еванђелизам*, 290,291 (*оригинал*).

"Не можемо осигурати право на небо тако што ће наша имена бити уписана у црквеним књигама док наша срца нису у јединству са Христом и Његовим народом." – *The Review and Herald*, February 19, 1880.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Која је била Христова мисија када је дошао на овај свет као Син човечји?
2. Шта треба да буде ваш циљ у еванђеоском раду?
3. Који завет се чини при крштењу?
4. Коју дужност црква мора да обави пре него што крсти верника?
5. Колико год чланство у цркви било важно, шта је апсолутно неопходно за наше спасење?

**Прилоз̄ њрве субоџе у месецу
за свейске мисије**

Драга браћо и сестре широм света:

Живимо у завршним данима овоземаљске историје, и већ дуго наш Господ са нестрпљењем чека да нас одведе кући. Догађаји најављени у пророчанствима који се пред нашим очима испуњавају говоре нам да је Исусов долазак близу, пред вратима. Нажалост, вест Јеванђеља није допрла до свих крајева земље, нити је свако биће имало прилику да чује истину. "Људи ће ускоро бити принуђени да донесу врло важне одлуке, и њима се мора дати прилика да чују и разумеју библијске истине како би могли заузети став на правој страни" – *Еванђелизам, 25.*

Као чланови Христовог тела имамо преимућство да представљамо Његов карактер и да учествујемо у ширењу Јеванђеља по целом свету посвећујући наше време, снагу и финансијска средства овом нарочитом задатку.

Захваљујући молитвама наших чланова и пријатеља и њиховом новчаном доприносу, у многим подручјима отворене су нове мисије. Ове нове мисије и даље захтевају нашу подршку, све док не постану довољно организоване и самосталне, а отварају се и нова поља. Сваке године, за време Молитвене седмице, сакупљамо посебне дарове за набавку неопходних средстава за ширење Јеванђеља у многим деловима света. Међутим, треба нам још средстава.

"Наследство Господње је необично запостављено и Бог ће због тога судити свом народу. Нагомилавањем добити подстицана је охолост и љубав према раскоши, док су нова поља остала нетакнута. На водеће људе ће пасти Божји укор зато што су пристрасно и себично присвајали Његова добра." – *VIII Сведочанство, 65.*

Хоћете ли изабрати да уједините своје напоре са напорима мисионара и њихових породица добровољним давањем из својих ресурса да би земља била испуњена славом Божјом и да би Исус ускоро дошао? Надамо се да хоћете.

У име света коме сте потребни,

Ваша браћа из Мисионског одсека Генералне Конференције

Христос у средишњу поруку

"Ово је камен који ви зидари одбацисте, а постојаде глава од уља; и нема ни у једноме другом сјасенија. Јер нема другога имена под небом данога људима којијем би се могли сјасити." – Дела 4:11,12.

"Постоји једна велика централна истина коју увек треба имати пред очима кад истражујемо Свете Списе - Христос и то распети. Свака друга истина је заодевена утицајем и силом сразмерно њеној повезаности са овом темом." – Коментари библијских текстова, 663.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Еванђелизам, 146-152.*

Недеља

1. мај

1. ЦЕНТРАЛНА ТЕМА НАШЕ ПОРУКЕ

a. По ономе што смо раније проучавали, која је то нарочита вест коју као Адвентисти седмог дана треба да пренесемо свету? Откривење 14:6-12.

.....

.....

b. По угледу на рану цркву, шта треба да буде централна тема наше поруке свету? Дела 5:42; I Коринћанима 2:2.

.....

"Од свих који тврде да су хришћани, адвентисти седмог дана треба највише да уздижу Христа пред светом. Објављивање треће анђеоске поруке захтева излагање истине о суботи. Ова се истина мора објављивати као и све остало што је обухваћено овом поруком, али велики центар привлачности мора бити Исус Христос. На крсту се испунило пророчанство: 'Милост и истина сретше се, правда и мир пољубиће се' (Псалам 85:10). Поглед грешника мора бити управљен на Голготу. Он мора бити наведен да са једноставношћу малог детета има пуно поверење у заслуге Спаситељеве, прихватајући Његову правду и верујући у Његову милост." – *Служе Јеванђеља, 141.*

2. ХРИСТОС ЈЕДИНИ СПАСИТЕЉ

- а. Будући да је суштина Јеванђеља Христос (Римљанима 1:1-3), какво знање треба да стекнемо пре него што га будемо могли проповедати свету? II Петрова 3:18; Филибљанима 3:7,8.**

"Ниједан човек неће имати успеха у служби Божјој ако није целим својим срцем у делу и ако не сматра да је све без вредности кад се упореди са познањем Христа." – *Жеља векова*, 252.

- б. Зашто је знање о правом Христу толико важно? Матеј 24:24. Како се лажни Христоси и лажни пророци појављују пред људима? II Коринћанима 11:13-15; Матеј 7:15.**

"Пали анђели на земљи удружују се са људима. У ово време антихрист ће се објавити као прави Христос, и тада ће Божји закон потпуно бити стављен ван снаге међу народима овог света. Побуна против светог Божјег закона потпуно ће сазрети. Али прави вођа ове побуне је сотона, прерушен у анђела светлости. Људи ће бити преварени, уздизаће га на место Бога и обожаваће га" – *The Review and Herald, September 12, 1893.*

- с. Зашто је важно да Христос у кога верујемо и кога проповедамо буде прави Христос кога су проповедали и први апостоли? Јован 14:6; Дела 4:10-12.**

"Постоји само један пут до Неба. Морамо ходити Христовим стопама, чинећи Његова дела, као што је Он чинио дела свога Оца. Морамо проучавати Његове путеве, а не људске; морамо извршавати Његову вољу, а не своју... Он је Пут, Истина и живот." – *Our Father Cares, 264.*

"Ако сте свесни својих греха, немојте трошити сву своју снагу на жаљење због њих, већ погледајте и живите. Исус је наш једини Спаситељ; иако ће милиони којима је потребно исцељење одбити милост коју им Он нуди, нико ко се буде поуздао у Његове заслуге неће бити остављен да пропадне. Када схватимо наше беспомоћно стање без Христа, не смемо пасти у малодушност; морамо се ослонити на разапетог и васкрслог Спаситеља. Сиромашна, болесна и обесхрабрена душо, гледај и живи! Исус је дао своју реч; Он ће спасити све који дођу к Њему." – *Одабране њоруже I, 338.*

3. ЗНАК ПРАВОГ ИСУСА

a. Како Надахнуће објашњава сједињавање божанске и људске природе у Исусу Христу? Филибљанима 2:5-8.

(Творац нашег спасења) добровољно је узео на себе људску природу. То је био Његов поступак, уз Његову сагласност. Своје божанство Он је заогрнуо људском природом. Он је све време био Бог, али се није објавио као Бог. Он је откривање божанства, које је захтевало врховно поштовање и дивљење целог свемира, заогрнуо велом. Он је био Бог на земљи, али се одрекао божанског обличја и уместо њега узео је лик и изглед човека. Ходао је земљом као човек. Ради нас Он је постао сиромаш, да бисмо се ми Његовим сиромаштвом могли обогатити. Оставио је своју славу и величанство. Он је био Бог, али се за неко време одрекао блаженства божанског обличја." – *The Review and Herald, July 5, 1887.*

b. Када говоримо о Христовој људској природи, колико је Исус имао година кад су Га родитељи изгубили за време Пасхе, а колико је имао година када Га је крстио Јован Крститељ? Лука 2:42,43; 3:21-23.

"Ми желимо да схватимо Христову људску природу у што је могуће већој мери. Божанско и људско су повезани у Христу, оба у својој пунини." – *Selected Messages III, 135.*

c. Узимајући у обзир Христову божанску природу, од када је Он постојао? Михеј 5:2; Јован 17:5,24.

"Христос је био једно са Оцем пре него што су положени темељи света...

"Христос је пре свега, самопостојећи Божји Син... Говорећи о свом прапостојању, Христос наш ум враћа у векове прапочетка. Он нас уверава да никада није постојало време у коме Он није био у блиској заједници са вечним Богом...

"Његов божански живот не може бити схваћен људским прорачунима. Христово постојање пре Његовог теловљења не мери се бројкама." – *The Faith I Live By, 46.*

4. ЗНАК ПРАВОГ ИСУСА (НАСТАВАК)

- a. Како је Исус објаснио чињеницу да је Он био самопостојећи Бог који се открио Мојсију на гори Хорив? Јован 8:58 (упореди са II Мојс. 3:14,15).**

"Исус им свечано и достојанствено одговори: 'Заиста, заиста вам кажем: ЈА САМ прије него се Аврам родио' (Јован 8,58)... Овај галилејски учитељ је присвојио име Божје, које је било дато Мојсију да би се изразио појам вечног присуства. Прогласио се за Оног који нема ни почетка ни краја, који је обећан Израилу као Онај 'којему су изласци од почетка, од вјечнијех времена' (Михеј 5:2)." – *Жеља векова, 457.*

"Христос је из жбуна на гори Хориву говорио Мојсију рекавши: 'ЈА САМ ОНАЈ ШТО ЈЕСТ... Тако ћеш казати синовима Израилевим: КОЈИ ЈЕСТ, он ме посла к вама' (II Мојс. 3:14). То је било обећање о спасењу Израила. И кад је дошао у лику човека, Он је рекао ЈА САМ. Дете Витлејема, смиран и кротак Спаситељ, јесте Бог који се 'јави у тијелу' (I Тим. 3:16)." – *Жеља векова, 12.*

- b. Како је Исус изрекао истину да, будући божанско биће, има исту природу, суштину и особине као и Бог Отац? Јован 10:27-30; Колошанима 1:18,19.**

"Христос, Реч, јединородни Син Божји, био је једно са Вечним Оцем – једно у природи, у карактеру и намерама – једино Биће које је могло да продре у све Божје савете и намере. 'И име ће му бити: Дивни, Савјетник, Бог Силни, Отац Вјечни, Кнез мирни' (Ис. 9:6)." – *Папирјарси и пророци, 6.*

"(Јован 10:21–30) Јевреји никад раније нису чули такве речи са људских усана; њихов осуђивачки утицај допро је до њих. Деловало је као да је божанско засјало кроз људско док је Он говорио: 'Ја и отац једно смо.' Христове речи биле су пуне дубоког значаја док је изговарао тврдњу да су Он и Отац једнаки, да поседују исте особине." – *The Signs of the Times, November 27, 1893.*

5. БОЖАНСКИ САСТВАРАЛАЦ СА ОЦЕМ

- а. Ко је Творац света, и зашто је то значајно за Христово постојање? Јован 1:2,3; Ефесцима 3:9; Колошанима 1:15-17.**

.....

.....

"Ако је Христос створио све, морао је постојати пре свега. Речи изговорене по том питању тако су јасне да нико не мора остати у сумњи. Христос је у својој суштини и у најузвишенијем смислу био Бог. Био је с Богом од вечности, Бог над свиме, заувек благословен." – *Одабране њорукe I, 236.*

- б. Како Бог Отац признаје Христово божанство, и какву сигурност нам ова тврдња даје? Јеврејима 1:8-12.**

.....

.....

"Исус је рекао: 'Који вјерује мене ако и умре живљеће. И ниједан који живи и вјерује мене неће умријети ва вијек. Вјерујеш ли ово?' Овде Христос мисли на време свог другог доласка. Тада ће умрли праведници устати као нераспадљиви, а живи праведници ће се узнети на небо не видећи смрт. Чудо које се Христос припремао да учини дижући Лазара из мртвих представљаће васкрсење свих умрлих праведника. Својим речима и делима Он је доказивао да је Творац васкрсења. Он који ће и сам ускоро умрети на крсту држао је кључеве смрти као победник гроба и потврдио је своје право и силу да даје вечни живот." – *Жеља векова, 513.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта је суштина поруке коју треба да однесемо свету?
2. Како можемо препознати лажног Христа који тврди да је прави Христос?
3. Које лице божанства се јавило Мојсију на Хориву?
4. Како из Библије можемо доказати да је Исус учествовао са Оцем у стварању?
5. Ако је Исус наш Творац, шта нам то говори о Њему?

Христово ушеловљење

"И рече им (ѿасѿирима) анђео: не бојѿте се; јер ље, јављам вам велику радосѿ која ће биѿти свему народу. Јер вам се данас роди сѿас, који је Христѿос Госѿод, у граду Давидову." – Лука 2:10,11.

"Људска природа Божјег Сина нама значи све. Она је златна карика која веже наше душе за Христа, и кроз Христа за Бога. То је тема коју требамо проучавати. Христос је био прави човек; дао је доказ своје понизности тако што је постао људско биће. Ипак, Он је био Бог у телу." – *Одабране ѿоруке I*, 232.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 7-14; 21-32.*

☐ *Недеља*

8. мај

1. ИЗА КУЛИСА

а. Како је Бог одговорио на Адамов и Евин пад? I Јованова 4:10.

.....

"Божанство је било гануто сажаљењем према људском роду, те су се Отац, Син и Свети Дух посветили извршавању плана искупљења. Да би се овај план у потпуности испунио, одлучено је да Христос, јединородни Син Божји, буде принет као жртва за грех." – *The Review and Herald, May 2, 1912.*

б. Зашто Адам и Ева нису били погубљени истог дана кад су окусили плод са забрањеног дрвета? Јов 33:24; Марко 10:45; Откривење 13:8 (посл. део).

.....

"Оног тренутка кад је Адам попустио сотонином искушењу и учинио управо оно што му је Бог рекао да не чини, Христос, Божји Син, стао је између живих и мртвих, говорећи: 'Нека казна падне на мене. Ја ћу заузети човеков положај. Пружи му другу шансу.' Преступ је навукао смртну пресуду на цео свет. Али се на небу чуо глас: 'Нашао сам откуп.'" – *The Signs of the Times, June 27, 1900.*

2. ПЛАН СПАСЕЊА

а. Шта је био први корак који је Христос предузео да омогући испуњење плана избављења? Јеврејима 2:9.

.....

.....

"Тада Он (Исус) стави до знања анђеоским четама да је пронађен пут за спасење човека. Рекао им је да се Он заложиио код Оца, понудио свој живот као откуп, и на себе преузео смртну пресуду – да би човек преко Њега могао да добије опроштење; и да, захваљујући заслугама Његове проливене крви и послушности Божјем Закону, поново задобије Божју милост и право да се врати у прекрасни врт и једе плод са дрвета живота.

"Анђели се испрва нису могли радовати... Рекао им је да ће Он... напустити сву славу неба, појавиће се на земљи у људском облику, понизити се као човек, на основу личног искуства упознаће се са различитим искушењима којима је човек изложен, да би знао како да помогне онима који се кушају...

"Рекао им је (анђелима) да ће и они учествовати у Његовом делу, да ће бити уз Њега и храбрити Га кад затреба, јер Он – узевши природу палог човека – неће располагати снагом коју они имају; они ће бити сведоци Његовог понижења и тешких патњи; и кад буду гледали Његове муке и мржњу људи према Њему, биће тако дубоко ганути да ће из љубави према Њему чезнути за тим да Га на силу ослободе од Његових мучитеља, али ничим неће смети да спрече оно што ће морати да гледају својим очима...

"Сотона се заједно са својим анђелима радовао због тога што ће падом човека моћи да повуче Сина Божјег са Његовог високог положаја. Уверавао је своје анђеле да ће и Исуса – кад узме на себе природу палог човека – успети да савладају и тако спречити остварење плана за спасење човека." – *Рани сјиси, 160,161,163.*

б. Које Христово својство Му је онемогућило да умре пре утеловљења? I Тимотију 6:14-16.

.....

.....

"Када је Христос распет, умрла је Његова људска природа. Божанство није пропало и умрло; то би било немогуће." – *Lift Him Up, 76.*

3. БОЖЈИ СИН ПОСТАЈЕ СИН ЧОВЕЧЈИ

а. Шта се подразумева под изразом "ријеч постаде тијело" (Јован 1:14)? Јеврејима 2:14 (први део).

"Божанско и људско било је тајанствено спојено, и човек и Бог постали су једно. У том сједињењу нашла се нада за пали људски род." – *Коментари библијских текстова*, 540.541.

б. Како апостол Павле потврђује да је Христос имао палу људску природу када је дошао на овај свет? Римљанима 1:3; 8:3.

"Христос се није само претварао да је узео људску природу; Он ју је уистину и узео. Доиста је поседовао људску природу." – *Одабране џорукe I*, 235.

"Заогрнут плаштем човечности, Божји Син спустио се до нивоа оних које је желео да спасе. У Њему није било лукавства нити греха; Он је увек био чист и без мане; ипак, Он је на себе узео нашу грешну природу. Заодевајући своје божанство људском природом како би се могао приближити палом људском роду, настојао је да човеку врати оно што је свет изгубио Адамовом непослушношћу" – *The Youth's Instructor, December 20, 1900.*

в. Зашто је било неопходно да Христос узме људску природу после пада, уместо оне пре пада? Јеврејима 2:16-18.

"Спаситељ... је дошао на свет да људима открије славу Божју, како би их њена спасоносна и обнављајућа сила уздигла и опленила. Бог се открио у Њему, како би се Он могао открити нама. Исус није испољавао никакве особине, нити се користио неким силама које човек, верујући у Њега, не би могао поседовати. Савршенство које је Он показао у свом људском телу може достићи и сваки Његов следбеник ако се потчини Богу онако како се Он потчињавао." – *Жеља векова*, 644,645.

"Заогрнут плаштем човечности, Божји Син спустио се до нивоа оних које је желео да спасе. У Њему није било лукавства нити греха; Он је увек био чист и без мане; ипак, Он је на себе узео нашу грешну природу. Заодевајући своје божанство људском природом како би се могао приближити палом људском роду, настојао је да човеку врати оно што је свет изгубио Адамовом непослушношћу." – *The Review and Herald, December 15, 1896.*

4. ЗНАЧАЈ ОТЕЛОВЉЕЊА

a. Шта је Христу дало право на посредничку улогу? I Тимотију 2:5.

.....

.....

"Само Исус је могао да да гаранцију Богу; јер је он био једнак са Богом. Једино је Он могао бити посредник између човека и Бога; јер је он поседовао и божанску и људску природу. На овај начин Исус је могао да обе стране увери у испуњење прописаних услова. Као Божји Син он јамчи за нас пред Богом, а као вечна Реч, као Онај који је исти са Оцем, он нас осведочава о Очевој љубави према онима који верују у Његова заветна обећања. Када је Бог желео да нас осведочи о свом непромењивом завету мира, Он је дао свог јединородног Сина да постане једно са људским родом, и да заувек задржи своју људску природу као залог да ће Бог испунити своју реч." – *The Review and Herald, April 3, 1894.*

b. Како је грех утицао на однос између људског рода и Бога, и како је ова веза обновљена? Исаија 59:2; Галатима 4:4,5.

.....

"Људска природа Божјег Сина нама значи све. Она је златна карика која веже наше душе за Христа, и кроз Христа за Бога." – *The Youth's Instructor, October 13, 1898.*

"Сотонин циљ је био да човека вечно одвоји од Бога. Међутим, у Христу смо се ујединили са Богом много чвршће него да никад нисмо пали. Узимајући на себе нашу природу, Спаситељ се везао са човечанством везом која се никад неће раскинути... Бог је узео људску природу у лицу свога Сина и узвисио је до највишег неба. 'Син човјечији' ће бити 'дивни, савјетник, Бог силни, отац вјечни, кнез мирни' (Ис. 9:6)... Онај који је 'свет, безазлен, чист, одвојен од грјешника' не стиди се назвати нас браћом (Јевр. 7:26; 2:11)." – *Жеља векова, 13.*

"Довести човечанство Христу, довести пали људски род да постане једно са божанским – то је дело искупљења. Христос је узео на себе људску природу да би људи постали једно с Њим као што је Он једно са Оцем, како би Бог могао волети човека као што воли свог јединородног Сина, како би људи могли учествовати у божанској природи, и у Њему постати потпуни." – *Одабране њорукe, I, 251.*

5. ЗНАЧАЈ ОТЕЛОВЉЕЊА (НАСТАВАК)

- а. Која је божанска намера при стварању човека испуњена Христовим отеловљењем? I Коринћанима 6:19.**

"Још од вечних времена била је намера Божја да свако створено биће, од светлог и светог серафима до човека, буде храм у коме ће боравити Творац. Људски род је услед греха престао да буде храм Божји. Помрачено и окаљано грехом, људско срце није више могло откривати божанску славу. Али се отеловљењем Сина Божјег испунила намера неба. Бог станује у људима и људско срце поново постаје Његов храм кроз спасоносну милост." – *Жеља векова, 139.*

- б. Како су небески анђели назвали Христово отеловљење, и зашто? Лука 2:6-11.**

"Нека се веселе сиромашни, јер је Христос дошао да их учини наследницима царства! Нека се веселе богати, јер ће их Он научити како да искористе своје земаљско благо да осигурају себи вечно благо на Небу! Нека се веселе неуди, јер је Он дошао да им да мудрост на спасење! Нека се веселе учени, јер ће Он њиховом уму открити дубље тајне него што су они икада докучили!" – *The Spirit of Prophecy, vol. II, 191.*

"Христова понизност у корист човека одушевљавала је анђеле. Откупљење преко Христа било је за њих тајна љубави и мудрости." – *The Review and Herald, July 15, 1909.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је Адаму и Еви било дозвољено да живе стотинама година након пада у грех?
2. Шта је Христос понудио као јемство које ће људском роду осигурати другу прилику?
3. Зашто је Христос морао да узме Адамову палу природу?
4. Зашто Христос није могао да искупи свет без отеловљења?
5. Да ли је Христово рођење заиста радосна вест за вас? Зашто?

Христова њраведност

"Јер све држим за шћетну њрема ѡреважноме ѡзнању Христѡа Исуса Госѡода својеѡа... и држим све да су ѡрице, само да Христѡа добијем, и да се нађем у Њему, не имајући своје ѡравде која је од закона, неѡо која је од вјере Исуса Христѡа, ѡравду која је од Боѡа у вјери." – Филибљанима 3:8,9.

"Човек не може спасити самог себе. Може се заваравати по том питању, али спасити се не може. Само Христова праведност може бити од користи за његово спасење, а она је Божји дар." – *Одабране ѡоруке I, 317.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Faith and Works, 15-27.*

□ Недеља

15. мај

1. УСЛОВ ВЕЧНОГ ЖИВОТА

а. Какав је положај Адам имао у Едему? I Мојсијева 1:28.

.....

"Адам је био крунисани владар Едема. Њему је била дата власт над свим живим створењима која је Бог створио. Адама и Еву је Господ благословио даром разума, даром који није дат ниједном другом створењу. Он је Адама учинио законитим владаром над свим делима својих руку." – *Коментари библијских ѡексѡова, 10,11.*

б. Кроз какав је тест прошао Адам? I Мојсијева 2:16,17. Шта је могло оспособити људски род да положи овај тест? I Мојсијева 1:26,27.

.....

"Човек је у почетку био обдарен племенитим силама и уравнотеженим умом. Он је био савршен и у јединству са Богом. Његове мисли биле су чисте, а његови циљеви свети." – *The Signs of the Times, October 25, 1905.*

2. АДАМ НЕ УСПЕВА ДА ЗАДРЖИ ВЕЧНИ ЖИВОТ

- a. Које су неке од последица Адамове непослушности? I Мојсијева 2:17; Језекиљ 18:4 (посл. део). Како је Бог реаговао на то? Јован 3:16.**

"Адамова непослушност Божјим заповестима осудила је људски род на смртну казну. 'У Адаму сви умреше', и вечна смрт, не вечни живот, јесте коначна казна за све који истрајавају у преступу." – *The Signs of the Times, June 17, 1897.*

"Чим је човек, дело Божјих руку, одбио послушност законима Божјег царства, он је престао да буде одан Божјој владавини и постао је потпуно недостојан свих благослова којима га је Бог обасипао..."

"Разлог што човек није уништен је тај што га је Бог толико волео да је подарио свог драгог Сина да испашта казну за његов грех. Христос се понудио да буде човеков Јемац и Заменик, да би човек, милошћу која се ни са чим не може упоредити, могао имати још једно време пробе – другу шансу – имајући пред собом Адамово и Евино искуство као упозорење да не преступи Божји закон попут њих." – *Faith and Works, 21.*

- b. Како је Христос показао да се од човека захтевала послушност закону и након пада, као услов вечног живота? Лука 10:25-28; Матеј 19:16,17.**

"Услов за вечни живот и сада је исти онакав какав је одувек био, – управо онакав као и пре пада наших прародитеља: савршено покорвање Божјем закону, савршена праведност. Кад би се вечни живот могао добити под било којим условом другачијим од овог, изложила би се опасности срећа целог свемира." – *Пути Христџу, 55,56.*

"Христос не умањује захтеве закона. Речима које се нису могле погрешно разумети Он је покорвање закону истакао као услов вечног живота – исти онај услов који је Адаму био постављен пре његовог пада... Божји захтеви у завету милости свеобухватни су и потпуно истоветни са онима који су човеку били постављени још у Едему – потпуна усклађеност са законом Божјим, који је свет, праведан и добар." – *Христџове очиљледне џоуке, 356.*

3. НЕМА СПАСЕЊА У ЉУДСКИМ ДЕЛИМА

- а. Иако услов вечног живота након греха никад није промењен, каква промена је настала у човечјој природи, и шта је била њена последица? Ефесцима 2:3; Римљанима 3:11,12.**

"Адаму и Еви... стављено је до знања да је њихова природа тако изопачена грехом да им је услед тога умањена снага којом би се могли супротставити злу и да би само сотони отворили пут да им успешније приђе." – *Паџријарси и пророци*, 38.

- б. Да ли је Адамово потомство наследило његову безгрешну природу или палу природу? Псалам 51:5. Шта је Адамовим потомцима постало немогуће да учине својим напором, и зашто? Римљанима 3:23; 8:7.**

"Адам је пре свог пада, послушношћу према Божјем закону, могао да обликује беспрекоран карактер. Нажалост, он је то пропустио, а због његовог смо греха и ми наследили грешну природу и не можемо сами, било каквим својим напорима, постати праведни. Будући да смо грешни и несвети, не можемо се савршено покоравати светом Божјем закону. Немамо никакве своје правде којом бисмо удовољили захтевима Божјег закона." – *Пуџ Христџу*, 56.

- с. Шта је записано о онима који се радије ослањају на своја дела него на Христове заслуге, како би били оправдани? Галатима 3:10; Римљанима 9:31-33.**

"Онај који покушава да задобије небо поштујући закон својим делима, покушава немогуће... Труд који човек улаже да би својом снагом задобио спасење приказан је Каиновом жртвом. Све што човек може учинити без Христа загађено је себичношћу и грехом." – *Faith and Works*, 94.

"Рабини су сматрали да њихова праведност представља улазницу за небо, али је Исус рекао да је она недовољна и безвредна. Фарисејску правду су сачињавали спољни обреди и теоријско познавање истине. Рабини су тврдили да их само настојање да се држе закона Божјег чини светима. Али њихова дела су раздвојила правду од вере. Веома су савесно вршили све обредне прописе, али им је живот био неморалан и унижен. Њихова такозвана правда није никад могла ући у царство небеско." – *Жеља векова*, 289.

4. ХРИСТОС ЈЕ ПОСТАО НАША ПРАВДА

- a. Будући да је људски род изгубио право на вечни живот, шта је Отац одлучио да учини? Галатима 4:4,5. Који положај је Христос, као други Адам, заузео када је дошао на овај свет? I Коринћанима 15:47.**

"Након пада, Христос је постао Адамов учитељ... Кад се навршило време Он је требало да се открије у људском облику. Он ће заузети положај поглавара људског рода узимајући на себе људску природу, али не и грешност." – *The Signs of the Times, May 29, 1901.*

- b. Шта је Христос морао да уради како би нам осигурао вечни живот? Матеј 5:17,18. Како је Исус испунио захтеве закона? I Петрова 2:22.**

"Закон тражи правду – праведан живот, савршен карактер – а човек није у стању да то да. Он не може да удовољи захтевима Божјег светог закона. Али је Христос, дошавши на земљу као човек, живео светим животом и изградио савршен карактер. И Он то нуди као бесплатан дар свима који хоће да их приме." – *Ж. векова, 746.*

"У свом земаљском животу, Христос је развио савршен карактер, показао је савршену послушност заповестима свога Оца. Дошавши на свет у људском облику, потчинивши се закону, откривајући људима да је носио њихове болести, њихове патње, њихову кривицу, Он није постао грешник... На Њему се није могла пронаћи ниједна мрља греха. Он је стајао пред светом као безгрешно Јагње Божје." – *The Youth's Instructor, December 29, 1898.*

- c. Након што је испунио услов вечног живота у корист људског рода, који дар Христос нуди сваком човеку? Римљанима 6:23; I Јованова 5:11.**

"Спаситељ света заблуделима нуди дар вечног живота. Са сасећањем нежнијим од онога које покреће срце земаљског оца да опрости непослушном сину који се каје и паги, Он чека одговор на понуђену љубав и опроштај." – *The Signs of the Times, April 20, 1876.*

5. ОПРАВДАНИ САМО ВЕРОМ

- а. Пошто нас је Адамова непослушност учинила грешницима, чијом послушношћу ћемо бити оправдани? Римљанима 5:17-19. Како Бог гледа на нас када се вером прихватимо Христове правде? Римљанима 3:28.**

"Немамо никакве своје правде којом бисмо удовољили захтевима Божјег закона. Међутим, Христос нам је отворио пут за повратак у изгубљену домовину. Живећи на свету усред истих изазова и искушења с којима се и ми сусрећемо, Он је водио безгрешан живот. Умро је за нас, и сада нам нуди своју правду, док наше грехе преузима на себе. Ако Му се предате и прихватите Га као свог личног Спаситеља, Његовом ћете заслугом бити проглашени за праведне, ма колико грешан био ваш протекли живот. Ваш је карактер сада замењен Христовим карактером и Бог вас прихвата као да никад нисте згрешили." – *Пуѿи Хрисѿу, 56.*

- б. Када покајнички верник буде оправдан, какву наду он има, чак и ако умре? Јован 3:16 (посл. део); Титу 3:7; I Коринћанима 15:21,22.**

"Вером (грешник) може пред Бога изнети Христове заслуге, а Господ послушност свог Сина приписује на рачун грешника. Христова праведност прихвата се уместо човековог неуспеха те Бог прихвата, прашта и оправдава верну душу која се каје, односи се према њој као да је праведна и љуби је као што љуби свог Сина." – *Одабране ѿоруке I, 353.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Који је био услов вечног живота пре и после пада?
2. До које промене у људској природи је дошло због греха?
3. Зашто ће они који покушавају да се оправдају држањем закона бити под проклетством?
4. Како разумете израз "Христос наша правда"?
5. Ако се догоди да особа која је оправдана вером у Христову правду умре, шта може бити њена нада?

Христова помирујућа смрт (I)

"Али вам најомињем, браћо, јеванђеље које вам објавих... којијем се и садавајте... да Христос умрије за грјехе наше, по њему." – *I Коринћанима 15:1-3.*

"Док је висео на крсту, Христос је представљао Јеванђеље. Сада ми имамо поруку: 'Гле Јагње Божје које узео је на се грјехе свијета' (Јован 1,29)... То је наша порука, наш аргуменат, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују - нада за сваког верника." – *Коментари библијских џексџова, 725.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 725-749.*

Недеља

22. мај

1. ОТКУП ЈЕ ПРОНАЂЕН

a. За шта се Бог постарио приликом жртвовања Исака, и од каквог је то значаја за искуство сваког човека? *I Мојсијева 22:7-13; Јов 33:24.*

.....

"Ован, принесен на олтар уместо Исака, представљао је Сина Божјег који је имао да буде жртвован уместо нас. Кад је човек због преступа Божјег закона био осуђен на смрт, Отац је - погледавши на свог Сина - рекао грешнику: 'живи, нашао сам откуп.'" – *Папирјарси и пророци, 144.*

b. Када је иста мера предузета за спасење људског рода? *Матеј 25:34; Откривење 13:8 (посл. део).*

.....

"Чим је човек... учинио оно што је Бог рекао да не чини, Христос Син Божји се поставио између живих и мртвих, рекавши: 'Нека казна падне на Мене. Ја се стављам на човеково место, да би се њему пружио још једна шанса.'" – *Коментари библијских џексџова, 17.*

2. НАДА УСМЕРЕНА НА ДОЛАЗЕЋЕГ СПАСИТЕЉА

а. Са којих висина је Христос сишао да би умро за грехе људског рода? I Тимотију 6:14,16; Филибљанима 2:6.

"(Исус) је понудио свој живот као откуп, и на себе преузео смртну пресуду – да би човек преко Њега могао да добије опроштење; и да, захваљујући заслугама Његове проливиене крви и послушности Божјем Закону, поново задобије Божју милост и право да се врати у прекрасни врт и једе плод са дрвета живота...

"Он ће напустити сву славу неба, појавиће се на земљи у људском облику, понизиће се као човек... Умираће најстрашнијом смрћу, viseћи између неба и земље као проклетни грешник..." – *Рани сѝиси, 160,161.*

б. Које обећање је дато Адаму након што је згрешио, и какав је био значај овог залога? I Мојсијева 3:15.

"(I Мојс. 3:15) Ова пресуда, изречена у присуству наших прародитеља, представљала је за њих обећање...

"Небески анђели су нашим прародитељима потпуније објаснили тај план који је био осмишљен у циљу њиховог спасења... Син Божји се понудио да их својом смрћу искупи од казне за преступ. Биће им дато извесно време кушања и пробе, па ће покајањем и вером у Христа моћи поново да постану деца Божја." – *Папирѝарси и ѝророци, 43,44.*

с. Након што се грех појавио, који систем је откривен Адаму и која је била његова сврха? I Мојсијева 4:3-5; Јеврејима 9:13,14,28.

"Палом човеку откривен је план бескрајне жртве преко које ће спасење бити омогућено. Ништа осим смрти Божјег драгог Сина није могло да окаје човеков грех, и Адам се дивио Божјој доброту која је обезбедила такав откуп за грешника... Увођењем симболичног система жртава и дарова, Христова смрт требало је да увек буде пред очима окривљеног човека, како би боље могао да схвати природу греха, последице преступа и заслуге божанске жртве." – *The Signs of the Times, February 20, 1893.*

3. СПАСИТЕЉ ЦЕЛОГ ЧОВЕЧАНСТВА

- a. Када је дошло одређено време, шта је Отац одлучио да учини како би избавио човечанство од ропства греху? Галатима 4:4,5. Кога је Христос дошао да спаси на овом свету? I Тимо-тију 4:10; I Јованова 4:14.**

"Христос) је умро за сваког човека и због тога се милостиво и дубоко интересује за сваког појединца." – *IX Сведочанство*, 229.

"Самарјани су веровали да ће Месија доћи не само као Искупитељ Јевреја, већ целог света. Свети Дух Га је преко Мојсија предказао као пророка посланог од Бога. Преко Јакова је било проречено да ће се Њему 'покоравати народи', а преко Аврама да ће у Њему бити благословени сви народи света. На тим списима је народ Самарије заснивао своју веру у Месију...

"Исус је почео да руши зид који је делио Јевреје од незнабожаца и да проповеда спасење свету." – *Папирјарси и њороци*, 171.

- b. У ком облику је Исус дошао на земљу како би постао Спаситељ света? Филибљанима 2:7,8.**

- c. Када је Христос умро за цео људски род, из којих Исусових речи можемо схватити да је умрла Његова људска, а не божанска природа? Јован 10:17,18.**

"Онај који је рекао: 'Полажем живот свој да га опет узем' (Јован 10:17), подигао се из гроба на живот који се налазио у Њему самоме. Људско је умрло; оно божанско није. У својој божанској природи Христос је поседовао силу да сломи окове смрти. Он изјављује да у себи има живот којим може оживети кога год жели." – *Одабране њорукe I*, 287.

"Ја сам васкрсење и живот' (Јован 11,25). Такве речи је могао да изговори само онај који представља Божанство. Сва створена бића живе захваљујући вољи и сили Божјој. У самом примању живота они зависе од Сина Божјег... Они увек изнова примају од Онога који је извор живота. Само Онај 'који сам има бесмртност и живи у свјетлости којој се не може приступити', могао је да каже: 'Власт имам да положим душу своју, и власт имам да је поново узем.'" – *Коментари библијских шекстиова*, 504.

4. ДРУГА СМРТ УКИНУТА ЗА ВЕРНИКЕ

- a. Како се назива примењивање казне вечне смрти на оне који одбаце Христа као свог Спаситеља, и зашто? Откривење 20:14; 21:8.**

.....

.....

"Јер је плата за грех смрт, а дар Божји је живот вјечни у Христу Исусу Господу нашему' (Римљ. 6:23). Док је живот наследство праведника, смрт је део и плата непокајаних. Мојсије је рекао Израиљу: 'Где, изнесох данас преда те живот и добро, смрт и зло' (V Мојс. 30:15). Смрт на коју се односи ова библијска ... је 'друга смрт' (Откр. 20:6), која се истиче као супротност непролазном животу." – *Велика борба, 481.*

- b. Како је Исус проживео осећање очаја оних који ће искусити другу смрт? Матеј 27:46; Јеврејима 2:9.**

.....

.....

"Христос се умногоме осећао као они грешници на које ће се излити чаша гњева Божјег. Очајање мрачно као смрт обузеће њихове грешне душе и тада ће они у пуној мери сагледати сву страхоту греха... Ако одбију небеске дарове... одлучили су своју судбину и на крају ће као плату примити гњев Божји и вечну смрт. Заувек ће бити одвојени од Исуса чију су жртву презрели." – *II Сведочанство, 228.*

- c. Шта је Христос својом смрћу укинуо, а шта нам је омогућио? II Тимотију 1:10; Јован 5:24; Откривење 2:11.**

.....

.....

"Бесмртност, првобитно обећана човеку под условом послушности, преступом је изгубљена... Никакве наде на вечни живот пали људски род не би имао да му Бог, жртвујући свога Сина, није то учинио поново доступним... Сваки појединац може добити овај непроцењиви благослов, ако испуни постављене услове. Сви 'дакле који су трпљењем дјела доброга тражили славу и част нераспадљивости', наследиће 'вјечни живот' (Римљ. 2:7). – *Велика борба, 472.*

5. ЧУДЕСНА РАЗМЕНА

а. Зашто је Христос поднео пуну казну греха иако није био крив ни за један грех? II Коринћанима 5:21; Титу 2:14.

"Исус је на себе узео људску природу, и какву је част указао људском роду тим чином! Он је патио као човек, био је кушан као што се људи кушају, а ипак није подлегао греху. Он је ради нас учињен грехом, иако није знао греха, да бисмо ми постали правда Божја у Њему." – *The Review and Herald, November 18, 1890.*

б. Шта нам Христос нуди у замену за наше грехе? Римљ. 5:17.

"Према Христу се поступало онако како ми заслужујемо да се према нама поступа, да би се према нама поступало онако како Он заслужује. Био је осуђен због наших греха, у којима није имао никаквог учешћа, како бисмо ми били оправдани Његовом правдом, у којој нисмо имали никаквог учешћа. Пристао је на смрт која је нама припадала да бисмо ми имали живот који је припадао Њему." – *Жеља векова, 12,13.*

"Ми нисмо достојни Божје љубави, али је Христос, наш јемац, достојан ње и потпуно је у стању да спасе оне који буду дошли к Њему. Ма какво било ваше искуство у прошлости, ма како биле обесхрабрујуће ваше тренутне околности, ако дођете Исусу такви какви сте, слаби, беспомоћни и очајни, наш милостиви Спаситељ ће вам, пун саучешћа, још издалека изаћи у сусрет, обгрлиће вас рукама своје љубави и огрнути хаљином своје правде... Он нас заступа код Оца и каже: 'Ево мене уместо грешника. Немој гледати на ово самоволно дете, већ на Мене.' Ма колико гласно сотона износио оптужбе против наше душе, указујући на грех и полагајући на нас право као на свој плен, крв Христова говори већом снагом." – *Мисли са Горе, 11.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Са којим циљем је Бог дао људском роду друго време кушања?
2. Када је Адам умро са својих 930 година, да ли је платио казну престапа поменуто у I Мојсијевој 2:17?
3. За кога је Исус дао свој живот на крсту?
4. Шта је доказ да Исус није укинуо прву смрт?
5. Ако заменимо своје грехе за Христову правду, шта му такође морамо дати, а шта морамо прихватити од Њега?

***Прилоџ њрве субојше у месецу
за цркву у Подгорици, Црна Гора***

Црна Гора је брдовита европска држава, на југу Балканског полуострва. Њен главни и највећи град је Подгорица, док је Цетиње бивша Царска престоница. У прошлости, Црногорци су припадали Српској Православној Цркви, и православље је и даље најпопуларнија религија у овом региону. Такође, постоји и мала група римо-католичких верника коју чине махом Албанци и Хрвати. Отприлике једна петина становништва прихватила је Ислам.

Црна Гора је позната по природним лепотама и турбулентној историји која датира из времена доминације Отоманског царства. Слободољубиви Црногорци никад се нису помирили са тешкоћама рата и ропства. Вековима су се суочавали са страхотама дугих ратова. Кршевита природа северне Црне Горе, где снег може пасти сваког месеца у години, и блага медитеранска клима јужног Јадрана, допринеле су развоју особитог менталитета народа јаким емоција, који се нерадо одриче традиционалних вредности.

У таквим околностима, Реформни покрет Адвентиста седмог дана започео је своје деловање деведесетих година XX века, када је, уз помоћ верника из иностранства, купљено земљиште на периферији Подгорице на коме је изграђен молитвени дом. Наша локална заједница делује у овој згради од 1992. године.

Због удаљености између цркве и града и тешкоћа у саобраћајним везама са градом, одлучили смо да преселимо постојећу цркву и да купимо имање на локацији ближој људима који треба да чују вест спасења. Стога су нам потребна додатна финансијска средства за напредак Божјег дела у овом делу света.

Подстичемо нашу браћу и чланове суботне школе широм света да имају на уму наше потребе овде у Црној Гори и захваљујемо на великодушним даровима и молитвама.

Ваша браћа и сесѝре у Христѝу из Црне Горе

Христова њомирујућа смрт (II)

"А ми њројовиједамо Христѡа разѡиетѡа, Јеврејима дакле са-блазан а Грцима безумље. Онима ѡак који су ѡозвани, и Јеврејима и Грцима, Христѡа, Божију силу и Божију ѡремудросѡи." – I Коринћанима 1:23,24.

"Даровање Исуса открива Очево срце. Тај дар сведочи да ради нашег спасења Он неће ускратити ништа што је неопходно за испуење Његовог дела, ма колико му то било драго." – IX Сведочансѡво, 254.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Одабране ѡорукѡ I, 373-378.*

☐ *Недеља*

29. мај

1. "БОГУ ТАКО ОМИЉЕ СВЕТ"

а. Опиши дубину Божје љубави. Јован 3:16; Римљанима 5:6-8.

"Христова смрт представља доказ велике љубави Божје према човеку. Она је залога и јемство нашег спасења...

"Посредством крста сазнајемо да нас небески Отац љуби бескрајном љубављу." – *Дела аѡосѡола, 157,158.*

б. Коју нову заповест треба да настојимо да поштујемо како би нас то одвојило од неверника? Јован 13:34,35.

"Требало је да се ученици међусобно тако љубе као што је Он њих љубио. Требало је да испољавају непрекидну љубав за душе људи, жена и деце, чинећи све најбоље што су могли за њихово спасење. Међутим, посебно су били дужни да испољавају нежну братску љубав према свима онима који су били с њима у вери." – *Коменѡари библѡјских ѡексѡова, 561.*

"Претпоставка да човек може веровати и надати се вечном животу, а немати Христу сличну љубав према својој браћи, представља највећу и најсудбоноснију обману." – *Ibid., 563.*

2. ЦЕЛО ЧОВЕЧАНСТВО МОЖЕ ДА СЕ ОКОРИСТИ ХРИСТОВОМ СМРЉУ

а. Коју поуку је Христос истакао користећи пример бронзане змије подигнуте у пустињи? Јован 3:14,15.

"Када је народ Израилев умирао од уједа отровних змија, Господ је наложио Мојсију да начини једну змију од бронзе... Тада је целом народу објављено да ће сваки који погледа змију остати у животу." – *Жеља векова, 154.*

"Наш поглед мора бити управљен на крст Голготе, на којем Спаситељ умире. Наше вечно добро зависи од испољавања вере у Христа." – *Жеља векова, 639.*

б. Захваљујући Христовој смрти, који свакодневни благослов Бог излива на сваког човека у садашњем животу и времену пробе? Матеј 5:45.

"Чак и овај земаљски живот имамо само захваљујући Христовој смрти. Ранама свог мученог тела, Он је искупио хлеб који једемо. Вода коју пијемо откупљена је Његовом крвљу за нас проливиеном. Узимајући своју свакодневну храну, сваки од нас – био он верник или неверник – храни се телом и крвљу Христовом. Крст Голготе отиснут је на сваком хлебу, његов одблесак се може видети на води сваког извора." – *Жеља векова, 639.*

с. Иако и верници и неверници захваљујући Христовој смрти подједнако уживају у свему што се тиче пролазног овоземаљског живота, ко ће једино примити вечни живот? Матеј 7:21; Јован 3:16; Римљанима 2:7; Откривење 22:14.

"(Мат. 7:21) Доказ о искрености не налази се у речима, него у делима. Христос није казао људима: што одвише говорите, него 'што одвише чините' (Мат. 5:47). Његове речи: 'Кад ово знате, благо вама ако извршуете' (Јован 13:17), имају велики значај. Речи немају никакву вредност ако их не прате одговарајућа дела." – *Христове очиљедне поуке, 238.*

"Реч Божја нам јасно каже да ће само мало њих бити спасено, да ће већина оних који буду позвани бити недостојни вечног живота. За њих неће бити места на небу, него код сотоне и такви ће искусити другу смрт." – *II Сведочанство, 323.*

3. ПОТПУНИ ОПРОШТАЈ НА РАСПОЛАГАЊУ

- а. У жртвеном систему, шта је закон захтевао да би се добио опроштај греха? Јеврејима 9:22. Шта је Христос учинио да свима омогући опроштај? Римљанима 5:8,9.**

"Многи се чуде што је Бог захтевао толико закланих жртава у жртвеном систему јеврејског народа; међутим, то је требало да утисне у њихов ум велику истину да без проливања крви нема опраштања греха. Та поука је била откривена у свакој жртви, утиснута у сваком обреду, свечано проповедана у светој свештеничкој служби и лично од Бога учена – да једино Христовом крвљу грех може бити опростен. Како мало као народ осећамо силу ове истине! Како ретко испољавањем живе и делотворне вере уносимо у свој живот ову велику истину – да постоји опроштај за најмањи грех, и опроштај за највећи грех!" – *The Review and Herald, September 21, 1886.*

- б. Како Христова жртва обухвата цело човечанство, и која обавеза стога почива на нама? II Коринћанима 5:14,15.**

"Христос је пострадао изван капија Јерусалима, јер се Голгота налазила изван градских зидова. То је требало да покаже да Он није умро само за јеврејску нацију, него за сав људски род." – *Коментари библијских текстова, 819.*

- с. Под којим условом грешник добија опроштај, и до чега ће то довести? I Јованова 1:9; Колошанима 3:1-3.**

"Како је диван план искупљења у својој једноставности и пунини! Не само да он обезбеђује потпун опроштај грешнику, већ омогућује и обнову преступника, налазећи начин како он може бити прихваћен као Божји син. Кроз послушност он може поседовати љубав, мир и радост. Његова вера га у његовој слабости може ујединити са Христом, извором божанске снаге; и кроз заслуге Христове он може добити Божје одобравање, јер је Христос задовољио захтеве закона, и Он приписује своју правду покајничкој, верујућој души." – *The Review and Herald, March 10, 1891.*

4. ОПРАВДАЊЕ ВЕРОМ

- a. Када је Христ својом крвљу потписао папире за ослобођење људског рода, ко је постао законити владар целог човечанства које је до тог тренутка било "продано под грех" (Римљ. 7:14)? I Петрова 1:18-20.**

"Изливањем целе ризнице неба на овај свет, дарујући нам цело небо у Христу, Бог је откупио вољу, осећања, ум и душу сваког људског бића. Било да су верници или неверници, сви људи су Божје власништво.

"Ми смо Његови стварањем и откупљењем. Чак ни наше тело не припада нама... Наш живот и све наше способности припадају Њему." – *God's Amazing Grace*, 173.

- b. Будући да је Христос стекао право на власништво, шта Он сада захтева од сваког појединца како би он коначно могао бити прихваћен као син или кћи Божја? Галатима 3:26-29.**

"Многи... не виде дело које Свети Дух мора да учини у њима пре него што могу бити преображени од сотониних поданика до синова Божјих... 'Ако се ко наново не роди' – ако не прими ново срце, нове жеље, намере и мотиве, који воде новом животу – не може видјети царства Божијега' (Јован 3:3)... Он више неће бити послушни поданик Христовог непријатеља. Он вером постаје наследник Божји, и син Божји чином прихватања." – *The Signs of The Times*, March 9, 1882.

"Уколико покајнички грешник, скрушен пред Богом, препознаје Христово испаштање у своју корист и прихвата ово искупљење као своју једину наду у овом и будућем животу, његови греси ће бити опроштени...

"Опроштај и оправдање представљају исту ствар. Вером се верник од побуњеника, детета греха и сотоне, мења у оданог поданика Исуса Христа, не због своје урођене доброте, већ зато што га Христос прихвата као своје дете. Грешник прима опроштај греха, јер је његов Јемац и Заменик понео ове грехе. Господ се обраћа свом небеском Оцу, говорећи: 'Ово је моје дете. Ја одлажем извршење смртне пресуде, дајући му Моју полису животног осигурања – вечни живот – јер сам Ја заузео његово место и испаштао због његових греха. Он је Мој вољени син.' На тај начин човек, помилован и заогрнут предивном хаљином Христове правде, стоји без мане пред Богом." – *Faith and Works*, 103.

5. БОЖЈИ ЗАКОН ЈЕ ОДБРАЊЕН

- a. Зашто краљ Дарије није могао да спаси Данила да не буде бачен у лавовску јаму због кршења краљевског декрета, иако је то желео? Данило 6:7-9,15,16.
-
-

- b. Слично томе, шта је Христова смрт на крсту доказала у погледу природе Божјег светог закона? Псалм 111:7,8. Од кога потиче тврдња да је Христова смрт укинула Божји закон?
-

"Сотонина намера је одувек била да Божји закон стави ван снаге и да изопачи истинско значење плана спасења. Стога је он измислио лаж да је сврха Христове смрти на Голготи да људе ослободи обавезе држања Божјих заповести... Да је закон могао бити укинут, а сачувана владавина Божја над небом, земљом и осталим небројеним световима, Христос не би морао да умре. Христова смрт требало је да заувек реши питање пуноважности Јеховиног закона. Испаштајући пуну казну за грешни свет, Исус је постао посредник између Бога и човека, да би измирио покајничку душу са Богом дајући му милост да би могао да држи закон Свевишњег. Христос није дошао да уништи закон и пророке, већ да их испуни до последњег слова. Испаштање на Голготи је одбранило Божји закон као свет, праведан и истинит, не само пред палим светом, већ и пред небом и непалим световима. Христос је дошао да узвиси закон и да га учини часним." – *Faith and Works, 118,119.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како ћемо практично открити нашу љубав према Христу?
2. Када су једино наше речи од користи другима?
3. Осим што грешнику даје опроштај, шта још план спасења омогућава?
4. Шта морамо учинити да бисмо могли бити прихваћени као синови и кћери Божје?
5. Који је најјачи доказ да је Божји закон непромењив? Зашто?

Христово васкрсење

"Али вам најомињем, браћо, јеванђеље које вам објавих... Да Христос умрије за зријехе наше, њо њисму, и да би укојан, и да усџа ѡрећи дан, њо њисму." – I Коринћанима 15:1,3,4.

"Исусово васкрсење је било слика коначног васкрсења свих који су починули у Њему. Лик васкрелог Спаситеља, Његово понашање, Његов говор, све је то било познато ученицима. Као што је Исус устао из мртвих, тако ће и они који спавају у Њему поново устати." – Догађаји ѡследњих дана, 230.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 761-773.*

□ Недеља

5. јун

1. ХРИСТОС НАЈАВЉУЈЕ СВОЈЕ ВАСКРСЕЊЕ

a. Како је Христос прорекао своју смрт и васкрсење? Матеј 20:18,19.

.....

.....

b. Шта су јеврејски поглавари учинили у суботу како би спречили испуњење Христових речи у погледу Његовог васкрсења? Матеј 27:62-66. Чему се можемо научити од жена које су припремиле миро за Исуса? Лука 23:55,56.

.....

.....

"Свештеници су дали упутства како да се обезбеди гроб. На улаз је био наваљен један велики камен. Преко камена су пребацили ужад, чије су крајеве причврстили за стене и запечатали римским печатом. Камен се није могао померити а да се притом не повреди римски печат. Око гроба су поставили стражу од сто римских војника да спрече свакога ко би покушао да му се неовлашћено приближи. Свештеници су учинили све што су могли да би Христово тело остало тамо где су га били положили. Био је тако сигурно запечаћен у свом гробу као да ће у њему вечно остати." – *Жеља векова, 759,760.*

2. ПРИЗОР ХРИСТОВОГ ВАСКРСЕЊА

- а. Према сведочењу апостола, ко је васкрснуо Исуса? Дела 2:32; 13:33. Кога је Бог послао да позове Христа назад у живот? Матеј 28:1-3.**

"Тај гласник заузима положај који је одузет сотони... Војници су видели како подиже камен као какав каменчић и чули његов узвик: Сине Божји, изађи, зове те твој Отац! Видели су Исуса како излази из гроба и чули Његове речи над отвореним гробом: 'Ја сам васкрсење и живот.' Кад се појавио у величанству и у слави, војска анђела дубоко се поклонила пред Искупицељем и поздравила Га песмама хвале." – *Жеља векова, 761,762.*

- б. Какву улогу је одиграо Божји Син у васкрсавању свог земаљског тела? Јован 2:19-22; 10:17-18.**

"Када се код Христовог гроба зачуо глас силног анђела: 'Твој Отац зове Те', Спаситељ је изашао из гроба захваљујући животу који се налазио у Њему самом... Том приликом се испунило пророчанство које је дао свештеницима и поглаварима: 'Развалите ову цркву и за три дана ћу је подигнути' (Јован 2:19)." – *Жеља векова, 765.*

- с. Како су римски стражари и зли анђели који су чували гроб реagoвали када су видели Христа како бива васкрснут? Матеј 28:4. У шта се сотона уверио приликом Христовог васкрсења?**

"Римске стражаре спопао је ужасан страх. Где је сада њихова сила да Христово тело задрже у гробу? Нису више мислили ни на своју дужност нити на могућност да ученици украду тело Исусово. Кад их је обасјала светлост анђела, која је била сјајнија од светлости сунца, стражари су попадали на земљу..."

"Пред сјајном и продорном светлошћу небеских анђела, сотонски анђели су морали да побегну... Сотони је било потпуно јасно да ће и он, кад за то дође време, морати да умре, а његово царство биће враћено Ономе коме по праву и припада. Плакао је од беса што и поред свих својих напора није успео да савлада Исуса, и што је сада човеку отворен пут спасења којим свако може да иде и да буде спасен." – *Рани сјиси, 196,197.*

3. ПОДИГНУТ НА ВЕЧНИ ЖИВОТ

а. Како је Исус својим ученицима објаснио да је Он васкрснут као човек, у људском телу, а не као духовно биће, попут анђела? Лука 24:36-40. Када су они посумњали у то, шта је Он учинио да отклони њихове сумње? Лука 24:41-43.

.....

б. Како Библија описује Христово васкрснуто људско тело? Филиплјанима 3:21. По чему се Христово васкрснуто тело разликује од нашег садашњег смртног тела? Римљанима 6:9,10; Јеврејима 7:16.

.....

с. Који план је сотона смислио да разори утицај Христовог васкрсења, и како је он спроведен у дело? Матеј 28:11-15.

.....

"Сотона им је наредио (злим анђелима) да иду свештеницима и старешинама, рекавши: 'Ми смо успели да их обманемо, заслепивши им очи и отврднувши њихова срца да не приме Исуса. Навели смо их да Га сматрају обмањивачем. Ови римски стражари пронеће омражену вест да је Исус васкрснуо. Ми смо успели да свештенике и старешине наведемо да Исуса мрзе и да Га убију. Сада им предочите да ће их народ, ако сазна да је Исус васкрснуо, каменовати што су на смрт предали невиног човека'...

"Стога су (свештеници и старешине) одлучили да поткупе римске војнике, да никоме не говоре о томе. Понудили су стражарима велику суму новца... А уколико буду запитани како су на стражарском месту смели да спавају, јеврејске вође обећаше да ће они то средити са Пилатом и да им се због тога ништа неће догодити. Римски стражари су своју част и поштење продали за новац, и пристали су да следе савет свештеника и старешина." – *Рани сјиси, 197,198.*

"Војницима су тада предложени лажни гласови... Тиме су свештеници сами себе утерали у лаж. Како су војници могли рећи да су ученици украли тело док су они спавали? Ако су спавали, како знају шта се за то време догодило? А да су ученици украли Христово тело, зар их свештеници не би први осудили? Или, да су стражари спавали крај гроба, зар их свештеници не би одмах оптужили код Пилата?" – *Жеља векова, 763.*

4. ТРОФЕЈИ ХРИСТОВЕ ПОБЕДЕ

а. Коју противмеру је Бог унапред предузео да би оповргао за- ташкавање које је сотона испланирао? Матеј 27:50-53.

"Кад је Исус висећи на крсту узвикнуо 'Сврши се', земља се затре-сла, камење се распадало и отворили су се извесни гробови. Кад је Он устао као Победник над смрћу и гробом... многи од умрлих праведника, одазивајући се Његовом позиву устали су из својих гробова да буду сведоци Његовог васкрсења. Ти нарочито почаство-вани свети људи, изашли су из својих гробова заодевени славом. То су били изабрани свеци из свих времена, почевши од стварања па све до Христових дана. И док су јеврејске старешине покушавале да прикрију истину о Христовом васкрсењу, Бог је ову групу праведни-ка подигао из мртвих да посведоче Христово васкрсење и да величају Његову славу...

"Ти свети људи што су приликом Христовог васкрсења подигнути из мртвих, појавили су се многим и посведочили да је жртва за чо-века беспрекорно поднесена и да је Исус, којега су Јевреји распели, устао из мртвих и као непобитни доказ за истинитост свог тврђења изјављивали би: 'Ми смо васкрсли са Њим'. Посведочили су да су Његовом моћном силом позвани из својих гробова." – *Рани сјиси, 198,199.*

б. Које старозаветно пророчанство су испунили људи подигнути приликом Христовог васкрсења? Исаија 26:19. По чему се ови васкрсли свеци разликују од оних који су васкрсли пре Његове смрти? Јован 11:43,44; Лука 7:11-15.

"Исус је за време своје службе враћао мртве у живот. Подигао је сина удовице у Наину, Јаирову ћерку и Лазара. Али они нису били обучени у бесмртност. Иако подигнути из мртвих, они су остали подложни смрти. Међутим, они који су приликом Христовог васкрсења изашли из гроба, подигнути су на вечни живот. Они су се узнели с Њим као трофеји Његове победе над смрћу и гробом. Они нису више сужњи сотоне, рекао је Христос, јер сам их ја искупио. Подигао сам их из гроба као прве плодове своје моћи, да буду са мном где сам и ја, да никада више не виде смрт нити да искусе невољу и бол." – *Жеља векова, 766.*

5. ЗНАЧАЈ ХРИСТОВОГ ВАСКРСЕЊА

a. Која нада верника је осигурана Христовим васкрсењем? I Коринћанима 15:20-23; Јован 6:40; I Солуњанима 4:14-17.

b. Какво тело ће имати васкрсли хришћани, и зашто је преображење у бесмртност неопходно? I Коринћанима 15:50-53.

"Васкрсло тело Спаситеља, Његово држање, акценат Његовог говора, све је то било познато Његовим следбеницима. На сличан начин ће сви који спавају у Исусу поново устати. Препознаћемо наше пријатеље као што су ученици препознали Исуса. Иако су можда били унакажени или оболели у овоземаљском животу, ипак ће у свом васкрслом и прослављеном телу њихова индивидуалност бити савршено очувана, и ми ћемо, у лицима обасјаним светлошћу која зрачи са Исусовог лица, препознати црте оних које волимо." – *The Faith I Live By, 180.*

c. Која симболична старозаветна церемонија је предлика Христовог васкрсења? III Мојсијева 23:10-12; I Коринћанима 15:20.

"Христос се дигао из мртвих као први плод оних који су заспали. Он је био остварење старозаветног симбола снопа, и Његово васкрсење се збило баш оног дана када је сноплe требало да се принесе Господу... Његово васкрсење је симбол и јемство васкрсења свих умрлих праведника." – *Жеља векова, 765.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто су јеврејски поглавари предузели тако опсежне мере како би обезбедили Христово тело?
2. Ко је заправо васкрсао Христово тело?
3. Шта је Христово васкрсење потврдило у вези са сотонином судбином?
4. Шта је одликовало оне који су васкрснули са Христом?
5. Шта је "тело и крв" које не може наследити Божје царство?

Христово вазнесење

"И (Исус) изведе их (ученике) најоље до Вишаније, и њо-дигнувши руке своје благослови их. И кад их благосиљаше, ои-сћуйи од њих, и узношаше се на небо." – Лука 24:50,51.

"Исти онај Исус кога су видели како се узноси у небо доћи ће опет на сличан начин као што се узнео. Ова сигурност је одувек била, и до свршетка времена биће нада и радост свих оних који искрено љубе Бога." – *The Spirit of Prophecy, vol. 3, 254.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 808-815.*

☐ *Недеља*

12. јун

1. КРАТКА ПОСЕТА ОЦУ

а. Шта је Исус рекао Марији Магдалени када Га је она прва пре-познала након Његовог васкрсења? Јован 20:14-17.

.....

.....

б. На основу Његовог одговора Марији, шта нам указује на то да се Исус узнео на небо те недеље ујутро и да се вратио истог дана? Јован 20:19-27; Матеј 28:18.

.....

.....

"Исус није хтео да прима почести од свог народа све док не буде сигуран да је Отац примио Његову жртву. Он је отишао у небеске дворове, и од самог Оца чуо да је Његова жртва испаштања за грехе света сасвим довољна, да кроз Његову крв сви могу добити вечни живот. Отац је потврдио завет који је учинио са Христом да ће при-мити све покајане и послушне и да ће их љубити као што љуби свог Сина... Сва власт на небу и на земљи била је дата Кнезу живота и Он се вратио својим следбеницима у грешни свет да би и њих учинио учесницима своје силе и славе." – *Жеља векова, 770.*

2. ХРИСТОВИ ПОСЛЕДЊИ ДАНИ НА ЗЕМЉИ

- а. Колико дуго је Исус остао на земљи након васкрсења, и шта је Он са својим следбеницима током тог времена радио? Дела 1:1-3; Лука 24:45,46.**

"Четрдесет дана је Христос још остао на земљи, припремајући ученике за дело које је било пред њима и објашњавајући им оно што дотад нису могли да схвате. Говорио им је о пророчанствима која су се односила на Његов први долазак, о томе како су Га Јевреји одбацили, као и о својој смрти, указујући им на то да се свака појединост тих пророчанстава дословно испунила. Говорио им је да то испуњење пророчанстава морају сматрати доказом о сили која ће их пратити у њиховом будућем раду...

"У току тих дана које је Христос провео са својим ученицима, они су стекли ново искуство. Кад им је њихов љубљени Учитељ објаснио свете списе у светлости онога што се догодило, њихова вера у Њега потпуно се утврдила." – *Дела айосѿола, 18.*

- б. Пре него што се узнео у небо, какав налог је Исус дао својим ученицима, и колико је далекосежно то дело? Марко 16:15; Матеј 28:19,20. Где је требало да започне њихово дело проповедања, и зашто? Дела 1:8.**

"Пре него што се вазнео на небо, Христос је одредио задатак и оставио налог својим ученицима... 'Ви сте били сведоци мога живота пуног пожртвовања за добро света', рекао им је. 'Видели сте моје залагање за Израиљ. И... мада су Ме одбацили, ипак ће им се још једном пружити прилика да приме Сина Божјег. Видели сте да радо примам све оне који долазе к Мени и признају своје грехе. Ја никад нећу одбацити онога који дође к Мени. Вама својим ученицима, поверавам ту поруку милости. То морате пренети и Јеврејима и незнабошцима. Идите прво Израиљу, а затим племенима и народима свих језика.'" – *Дела айосѿола, 18,19.*

"У Јерусалиму су многи у тајности веровали да је Исус Назарећанин Месија, а многи су били обманути од свештеника и поглавара. Њима је требало објавити Јеванђеље и позвати их на покајање. Морала се јасно објавити чудесна истина да се опроштај греха може добити само кроз Христа. И управо тада док је цели Јерусалим био узбуђен потресним догађајима из протеклих неколико седмица, проповедање ученика је имало да остави најдубљи утисак." – *Дела айосѿола, 22.*

3. ХРИСТОС СЕ ДРУГИ ПУТ УЗНОСИ НА НЕБО

- а. Које нарочито место у Витанији је Исус изабрао за место свог узнесења у небо? Лука 24:50,51. Која друга искуства су Христу ово место учинила незаборавним?**

"За своје вазнесење, Христос је изабрао место које је толико пута било посвећено Његовим присуством док је боравио међу људима... Сваки шумарак и пропланак на тој гори били су посвећени Његовим молитвама и сузама. Ту су, одбијајући се од њених стрмих литица, далеко одзвањали тријумфални поклици народа који Га је, приликом Његовог уласка у Јерусалим, проглашавао за Цара. На њеним благим падинама налазио се пријатељски дом Лазара из Витаније – место Његовог мирног уточишта. На њеном подножју био је врт Гетсиманије, место где се молио остављен потпуно сам у агонији својих душевних патњи. Са те горе требало је да се Он узнесе на небо." – *Жеља векова, 808,809.*

- б. Како су анђели утешили ученике приликом Исусовог вазнесења? Дела 1:9-11.**

"Оно што је ученицима било најдрагоценије у вези са Исусовим вазнесењем јесте чињеница да је он од њих отишао у физичком облику њиховог божанског Учитеља. Исти онај Исус који је ходао, причао и молио се са њима; који је ломио хлеб са њима; који је са њима био у чамцима на језеру; који је са њима тражио спокој у шумарцима; и који се тог истог дана пео са њима стрмим успонима Маслинске горе – узнео се на небо у људском облику." – *The Spirit of Prophecy, vol. 3, 254.*

- с. Зашто је Исусово вазнесење на небо било у интересу Његових следбеника? Јован 16:7; 14:16,26.**

"Свети Дух је Христов представник, али је лишен људске личности и не зависи од ње. Оптерећен људском природом, Христос није могао лично бити на сваком месту. Стога је било у њиховом интересу да се Он врати Оцу, а да Свети Дух буде на земљи Његов заступник. Тада нико неће бити посебно привилегован само због места у ком живи или због свог личног додира са Христом. Посредством Духа, Спаситељ ће бити доступан свима и на сваком месту. У том смислу Он ће им бити ближе него да се није узнео на небо." – *Жеља векова, 648.*

4. СЛАВНИ УЛАЗАК У БОЖЈИ ГРАД

- а. Ко се још узнео са Христом у небо, и како су они примљени пре уласка у Божји град? Матеј 27:52,53; Ефесцима 4:8; Псалм 24:7-10.**

"Док се (Спаситељ) уздизао Он је водио пут, а пратило Га је мноштво заробљеника које је Он подигао из мртвих у време када је и сам изашао из гроба. Небеска војска Га је пратила песмама радости и победе." – *The Signs of the Times, October 31, 1895.*

"Тада су се широм отворила врата града Божјег, а тријумфална поворка са Христом на челу и мноштвом анђела, уз пратњу најдивније музике, ушла је у град..."

"На окупу су војсковође анђеоских чета, синови Божји, представници непалих светова. Небески Савет пред којим је Луцифер некад оптуживао Бога и Његовог Сина, представници оних безгрешних царстава над којима је сотона намеравао да успостави своју владавину – сви су они ту да дочекају Испушитеља и да Му пожеле добродошлицу. Они жељно и нестрпљиво очекују да увећају Његов тријумф и да славе свога Цара." – *Жеља векова, 813.*

- б. Шта је Исус тражио за своје ученике, и шта је Отац изјавио о њима? Јован 17:24; Ефесцима 1:6.**

"Пре него што су били постављени темељи ове земље, Отац и Син... пружили су један другоме руку уз свечано задату реч да ће Христос постати јемац за људски род. Дато обећање Христос је потпуно испунио... Оно што је споразумом било предвиђено, остварено је. Сада Он каже Оцу: 'Свршено је. Извршио сам вољу Твоју, Боже мој. Дело спасавања је употпуњено. Ако је Твоја правда задовољена, хоћу да и они које си ми дао буду са мном где сам и ја.' (Јован 19:30; 17:24).

"Тада се зачуо Божји глас да је правда задовољена. Сотона је побеђен. Христови следбеници који се боре и страдају на земљи, примљени су 'у љубазноме' (Ефесц. 1:6). Пред небеским анђелима и пред представницима свих непалих светова, они су проглашени праведнима... Отац је загрлио свога Сина и издата је заповест: 'Да Му се поклоне сви анђели Божји!' (Јевр. 1:6) – *Жеља векова, 814.*

5. ХРИСТОВО УСТОЛИЧЕЊЕ

а. Којим речима су небески анђели славили Исуса? Откр. 5:12.

"Са неизрецивом радошћу су поглавари, власти и управитељи целе васионе признали врховну власт Кнеза живота. Војске анђела су се поклониле пред Њим, док су небеским дворовима одзвањали радосни поклици: 'Достојно је Јагње заклано да прими силу и богатство и премудрост и јачину и славу и част и благослов' (Откр. 5:12)." – *Жеља векова, 814.*

б. Која церемонија је изведена за Христа, и које Његово обећање ученицима је испуњено одмах по њеном завршетку? Јован 16:7-13; Дела 1:8; 2:1-4.

"Само Христово вазнесење на небо представљало је знак да ће Његови следбеници примити обећани благослов. Управо то су они и очекивали пре него што су приступили своме делу. Вративши се поново на небо, Христос је био свечано устоличен уз најдубље поштовање и обожавање од стране свих небеских анђела. Чим се завршио овај обред, Свети Дух је сишао у обилним млазевима на ученике, и Христос је заиста прослављен славом коју је имао с Оцем од постања света. Излив Светог Духа на дан Педесетнице представљао је саопштење неба да је објављено устоличење Искупитеља. Он је, према датом обећању, послао с неба Утешитеља својим следбеницима као знак да је Он, у својству свештеника и цара, примио сву власт на небу и на земљи и да је овде заиста био Помазаник над својим народом." – *Дела апостола, 27,28.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Исус могао проверити да ли је Отац прихватио Његову жртву за грех?
2. Како ми, попут ученика, можемо бити сведоци за Исуса у проповедању Јеванђеља?
3. Који нарочити благослов Утешитељ доноси целом људском роду?
4. Ко је присуствовао церемонији Христовог устоличења?
5. На који положај је Христос постављен приликом свог устоличења на небу?

Христова свештеничка служба

"А ово је џлава од шога шћо љоворимо: имамо шаковога љо-
џлавара свештеничкога који сједе с десне сћране љријестіола ве-
личине на небесима; који је служа свешћњама и истћинићој скинији,
коју начини Госіод, а не човјек." – Јеврејима 8:1,2.

"Христово посредовање за човека у небеској светињи битно је за
план спасења исто тако као и Његова смрт на крсту." – Велика бор-
ба, 430.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 361-381.*

☐ Недеља

19. јун

1. СВЕШТЕНИК ПО РЕДУ МЕЛХИСЕДЕКОВОМ

а. По ком свештеничком реду је Христос помазан за свештеника и цара? Јеврејима 6:20. Шта је записано о Мелхиседеку? Јеврејима 7:1-4; 14:18-20.

.....

"Христос је био Онај који је говорио преко Мелхиседека, свештеника свевишњег Бога. Мелхиседек није био Христос, али је био Божји глас у свету, представник Оца." – *Одабране љорукe I, 393.*

б. У коју светињу је Христос ушао да служи, пошто је уведен у свештеничку службу по реду Мелхиседековом? Јеврејима 8:1,2. Шта се догодило са земаљском светињом и њеном службом? Матеј 27:50,51.

.....

"Кад се завеса у храму раздрла, то је био знак да Бог више не прима јеврејске жртве и обреде. Велика жртва била је принесена и примљена, а Свети Дух је на дан Педесетнице сишао на апостоле, одвратио њихове мисли од земаљског храма и упутио их на небеску светињу где је Исус ушао да сопственом крвљу изврши помирење за своје следбенике... Небеска светиња заузела је место земаљске..." – *Рани сћиси, 279,280.*

2. У БОЖЈЕМ ПРИСУСТВУ

- a. Која је једна од Христових служби, као нашег Првосвештеника? I Тимотију 2:5. Где Христос мора да буде како би извршио своју посредничку службу? Јеврејима 8:1; Колошанима 3:1.
-
-

- b. Где се налазио Божји престо када је Јован у визији видео Христа како врши службу за свој народ убрзо после вазнесења? Откривење 4:2,5; 8:3,4.
-

"Свете одаје светиње на небу приказане су посредством два одељења у светињи на земљи. Кад је апостолу Јовану у визији било допуштено да баци један поглед на храм Божји у небу, он је угледао 'седам жижака огњених који гораху пред пријестолом' (Откр. 4:5). Видео је и анђела, 'који имаше кадионицу златну; и бјеше му дано много тамјана да да молитвама свију светијех на олтар златни пред пријестолом' (Откр. 8:3). Ту је пророку било допуштено да види прво одељење светиње на небу; и ту је видео 'седам жижака огњених' и 'златни олтар', што је у земаљској светињи било приказано златним свећњаком и кадионим олтаром." – *Велика борба*, 366.

- c. Како апостол Павле поткрепљује Јованово сведочанство да је Исус својом крвљу ушао у прво одељење, названо светиња? Јеврејима 9:8,11,12.
-
-

- d. Како можемо знати да кола престола Божјег нису трајно причвршћена за ковчег завета у светињи над светињама него да се могу померати са једног места на друго? Језекиљ 1:15-17,24-26.
-

"Видела сам како је Отац устао са престола и огњеним колима отишао у светињу на светињама, иза друге завесе и тамо сео. Затим је са престола устао и Исус, а и већина оних што су клечали подигла се у исто време." – *Рани сјиси*, 58.

3. ИЗА ЗАВЕСЕ

- а. Које још изразе Библија користи да опише прво одељење небеске светиње где је Христос отишао после вазнесења? Јеврејима 6:18-20; IV Мојсијева 4:25,26.**

"Свештеничка служба током целе године у првом одељењу светиње – у унутрашњости иза завесе која је служила као врата и растављала светињу од спољњег предворја – представља дело које је Христос отпочео приликом свога вазнесења... Тако је Христос износио пред Оцем заслуге своје крви за спас грешника и приносио Му, са мирисним кадом своје правде, молитве покајаних верника. То је била служба у првом одељењу небеске светиње." – *Велика борба, 371.*

- б. Ако би свештеник, долазећи из светиње, ушао "иза завесе" где се налазио ковчег, на коју завесу се мислило, и на које одељење се израз "иза завесе" односи? Јеврејима 9:3; II Мојсијева 26:31-33; III Мојсијева 16:2,15.**

"Једном у години, на велики дан помирења... пред врата шатора од састанка су довођена два јарца, и за њих је тада бацана коцка... Јарац на кога је пала коцка за Господа требало је да буде жртвован за народ као жртва за грех. Свештеник је његову крв унео иза завесе и њоме покропио по поклопцу изнад престола милости и пред њим." – *Велика борба, 369,370.*

- с. Како надахнуће такође користи израз "иза завесе" да означи светињу у целости, не говорећи изричито ни о првом ни о другом одељењу? IV Мојсијева 18:5,7 (примедба: "олтар" и "светиња" из стиха 5 се поклапају са изразима "олтар" и "иза завесе" у стиху 7).**

"Они који су спремни да узму све оружје Божје и да сваког дана нађу времена за побожно размишљање, у молитви и проучавању Светих списа одржаваће сталну везу са небом и шириће спасоносан утицај на све који се налазе око њих... Њихове усрдне молитве улазиће иза завесе." – *V Сведочанство, 105,106.*

4. ЗАКОН ЗАПИСАН У СРЦУ

- а. Под којим заветом Христос врши посредничку службу за нас, као свештеник у небеској светињи? Јеврејима 8:6; 9:11.**
-
-

"(Откр. 8:1.2). Овде је откривена светиња Новог Завета. Светињу првог Завета начинио је човек, њен градитељ је дакле био Мојсије, а ову другу начинио је Господ, а не човек. У оној светињи службу су вршили земаљски свештеници, а у овој служби Христос, наш Поглавар свештенички, с десне стране Богу. Прва светиња била је на земљи, друга је на небу." – *Велика борба, 364,365.*

- б. Коју божанску намеру Христовој служби мора да оствари у срцима оних који су под новим заветом? Јеврејима 8:8-11. Шта значи имати закон записан у срцу? Римљанима 2:14,15; Титу 2:14.**
-

"Они којима је закон Божји записан у срцу радије ће се покоравати Богу него људима, и пре ће отказати послушност сваком човеку него да и најмање одступе од заповести Божјих." – *1 Свед., 327.*

"Ако је закон Божји записан у срцу то ће бити откривено у чистом и светом животу... Сви који љубе Исуса и држе заповести настојаће да избегну и најмању појаву греха... Они се неће осећати самодовољнима, већ ће имати поверење у Бога који једини може да их сачува од греха и нечистоће." – *The Review and Herald, May 17, 1887.*

- с. У какво стање Христос мора довести своју цркву да би исход велике борбе између Њега и сотоне био решен у Његову корист? Ефесцима 4:11-14; 5:25-27.**
-

"Наш Спаситељ се чак ни једном једином мишљу није дао навести да попусти сили искушења... Сотона у Сину Божјем није могао наћи ништа што би му омогућило да над Њим извојује победу. Он је држао заповести свога Оца, и у Њему није било греха који би сотони пружио било какво преимућство. То је стање у којем се морају наћи сви они који желе да се одрже у време невоље и душевне тескобе." – *Велика борба, 553.*

5. ИЗДЕЈСТВОВАН ОПРОШТАЈ ЗА ЊЕГОВ НАРОД

- a. Ко се пред Богом залаже за нас, и којим аргументом се Он служи да би нам осигурао опроштај? Јеврејима 9:11-15,22; 7:25.

"Ми имамо васкрслог Господа који се узнео у висине, који заувек живи да би посредовао за нас... у Божјем присуству, приносећи своју крв за опроштај наших греха." – *The Review and Herald, September 21, 1886.*

- b. Које охрабрење је дато онима који су обесхрабрени због својих греха и несавршености карактера? I Јованова 1:9; 2:1,2; Јеврејима 12:2,3.

"Верујте да вас Исус воли, и ако погрешите у вашим напорима да будете послушни истини, немојте осећати да се морате бринути и стрепети, одрећи се вере у Бога, сматрати да вам је Бог непријатељ... Ви сами себе не можете очистити од прљавштине. Све своје терете донесите Исусу. Он ће вам помоћи. Он не жели да ви оклевате и да очекујете да ћете својим добрим делима измирити грехе или бити оправдани. Верујте у заслуге крви распетог и васкрслог Спаситеља." – *The Upward Look, 376.*

"Често ћемо морати да се поклонимо и плачемо пред Исусовим ногама због својих мана и погрешака, али не треба да будемо обесхрабрени. Чак и ако нас непријатељ савлада, ми нисмо одбачени, Бог нас није напустио. Не; Христос је с десне стране Богу и посредује за нас." – *Reflecting Christ, 123.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које је било значење цепања завесе у храму приликом Христове смрти на крсту?
2. Како знамо да два одељења у небеској светињи одговарају онима у земаљској светињи?
3. На која три начина надахнути списи дефинишу појам "иза завесе"?
4. Шта значи имати Божји закон написан у срцу?
5. Које охрабрење се даје заблуделим члановима Христове цркве?

Сведочење с великом силом

"И апостоли с великом силом свједочаху за васкрсење Господа Исуса Христа, и благодаћ велика бјеше на свима њима." - Дјела 4,33.

"Какав је био резултат изливања Светог Духа на дан Педесетнице? Хиљаде душа крштене су у једном дану. Мач Духа, изоштрен новом силом и праћен светлошћу примљеном са неба, пробијао је себи пут кроз таму неверовања, савлађујући силе сотонине и уздижући Господа Исуса као Онога који има врховну власт.

Јеванђеље је проповедано по свим крајевима тада познатог света, и они који су га објављивали нису се жалили ни на какве тешкоће и невоље. Срца су им била препуна човекољубља тако искреног, тако дубоког и толико далекосежног да их је то приморавало да иду до краја света, сведочећи снажно и убедљиво: 'Боже, сачувај, да се хвалимо или да уздигемо било шта осим крста Господа нашега Исуса Христа.' И док су они тако настављали да проповедају Јеванђеље... слушаоци су били придобијени силом Духа Светога. Заједница је сваког дана освајала нове области. У сваком месту до којег су стигли нашли су нове душе. Они који су били најогорченији противници истине, постајали су сада њени поборници...

Ученици су осећали велики терет и бригу за спасавање душа. Јеванђеље је требало однети до најудаљенијих крајева света, и они су се најусрдније молили да буду обдарени силом коју им је Христос обећао. Тада се Дух Свети излио на њих, и хиљаде душа обраћале су се за један дан. Тако би могло да буде и сада. Уместо људских нагађања, треба проповедати Божју Реч. Хришћани треба да одбаци све своје несугласице и да се потпуно предају Богу у циљу спасавања изгубљених. Нека у вери траже обећани благослов и он ће доћи.

Ревност за Бога покренула је ученике да своје сведочанство у прилог истине објављују са великом силом. Зар не би требало да таква ревност и у нашем срцу распламса одлучност да говоримо о Христу распетоме и о Његовој спасоносној љубави?" - *Мој живић данас*, 68.